

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 07

சுபானு - வைகாசி

MAY - JUNE 2003

இதழ் 02

ரூபா 25/=

முகவரி மாற்றம்

No. 30, Ramya Road,
Colombo-04.

சைவநீதி முகவரி மாற்றப்பட்டுள்ளது. இனி மேல் தாங்கள் மேலுள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

நர்வாக ஆசிரியர்

பொருளடக்கம்

பக்

1. அன்பு	01
2. அகத்தியர் தேவர்த் பிரட்டு திகவரலாறுகள்	02
3. திருநாவுக்கரசர் ஆராதன திரு அழிகை விரட்டி அப்பதிகம்	03
4. பொள்கை தவறாப் புனிப்பு	06
5. பறியென் சித்தர்கள் திருமுறை	07
6. னைவாக் கடவுள்	08
7. கந்தர் அநாபுதி	09
8. விவேக சந்தாமணியிவீரந்து	11
9. நம்பியாவன் ந் நம்பி	12
10. அழங்கிசெய்ய விருப்பு	15
11. சிவப்பிரகாசம்	16
12. செல்வம்	19
13. அம் ஒரு மேன் மறுப்பதம்	21
14. ஞானசம்பந்தர் ன பொழியையும் வெள்ளிநெழையும் சமனாக நேசித்தார்	24
15. சைவ பூசணம் தமிழ் விளக்கம்	26
16. நீனைவீந் பொளவதற்கு	

சைவநீதி கிதழில் விவளீவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். -கிதழ் நர்வாகர்கள்

சிவஞானம் மலர்வுறுதல் விளங்குதல் உடையவெல்லாம்

சைவநீதி

மலர்: 2 சைவநீதி: (அன்புநாள்) - விவரம்: விவரம்: கருதி கொள்ளுகள் மீது இது: (9)

வெள்குளம்
கலாபுலனம், ஞானப்பிரமம்,
வைபுலனம், வித்தவாள்,
திரு. வ. சைவநீதி

புத்தகங்கள்:
திரு. கு. சைவநீதி

திரு. D. M. சைவநீதி
அறங்காலம்,
ஸ்ரீ சைவநீதி

திரு. ச. சைவநீதி
Chairman I.P.S.

திரு. கு. சைவநீதி

புத்தகங்கள்:
திரு. சை. சைவநீதி

விநியோகம்:
திரு. சை. சைவநீதி

நிர்வாக குழுவார்:
திரு. சை. சைவநீதி

செய்தக. 7.30 p.m. to 7.30 a.m.
செய்தக. 580458

‘அன்பு’

மிக உயர்ந்த சொல் அன்பு செய்ந்ததால். எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் அன்பு மயமான இயற்கை வேண்டும். அன்பு இல்லாதவர் எல்லாவற்றையும் தனக்கு உரியதாகக் கருதுபவன். அன்புமையால் தன் உடலையும் மீறக்கொடுக்கிறார்.

அன்பில் எல்லாம் தங்குபவர் அன்புமையால் அன்பும் உரிய பிறர்க்கு அன்பும் வரும்படி

உண்மை அன்பு. பேரல் அன்பு என இருவகை உண்டு. ஒருவன் மறுமையாய் வளர்க்கிறான். அதற்கு வேண்டிய உணவு போடுகிறான். அன்புமையால்? இல்லாத மறுமையால் உண்மை ஆகியவை. அன்புமையான இயற்கை மயமானவர்க்கு உடலில் அடைந்து வளம்பயமா? கருத்தியாக தீயும் மறுமையுடைய உயிரினங்களை அடைந்து வளக்கிடுகிறார் செஞ்சுவையால்.

தன்மையால் கருகாத அன்பு உண்மை அன்புமையால். இந்த அன்பில் உண்மை சொல் மரபும் தன்மையுடைய மரபும். தாய் பிள்ளை மீது வளக்கும் அன்பும் தன்மையால் கருகாத அன்புமையால்.

மீறக்கொடுக்கிறார் அன்பும் வந்தபேர்து தன்மையால் இரண்டு உயிர் செய்ந்து வேண்டும். அன்பு ஒருவரை தல்ல செய்கையைச் செய்யாத தன்மையும் அன்புமையால் ஒருவரிடம் சொல்லாமல், வந்தகாலம் இருக்கிறது. பிறர் குற்றங்களை தாழ்ந்த தீய மரபுமையால். உயிரினம் அன்பு இருக்கிறது உயிரினம் வந்ததில் வென்று அதன் மரபினை உயிரினம் மரபுமையால். அன்பு இல்லாத சொற்கும் கருகாமல் உயிரினம் விரி. அன்புமையால் மரபினை கருகாமல் அன்புமையால் அன்புமையால் இயற்கை.

சைவநீதி
சைவநீதி
சைவநீதி

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

வகத்தியர் தேவாத்திரட்டு பதிக வரலாறுகள்

13. திருநாணசம்பந்த சுவாமிகள் சூரகுலியக்கலைய நாயனார் முதலிய அடியார்களோடு திருக்கய வுய்யாவத் திருக்கோயிலுக்குப் சென்று இறைவனைத் தரிசித்தபோது பாடியது.
14. சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளிய நடராஜர் மெருகனைத் தரிசித்தபோது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடியது.
15. இறைவனின் திருக்காட்சி பலவற்றையும் மறாட்டிப் போற்றித் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பாடியது.
16. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கடவுள் மயானத்தை அடைந்து வழிபட்டுப் பணிந்து பாடியது.
17. திருநாணசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இந்தத்தலைத்துக்கு எழுந்தருளிய போது இறைவனைத் தரிசித்துப் பாடியது.
18. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இறைவன் திருவடிவளின் தன்மைகளைப் பற்றிப் புகழ்ந்துப் பாடியது.
19. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருநாவுக்கருக்குப் பெயர் இறைவனைத் தரிசித்தபோது பாடியது.
20. சீர்காழியின் (முந்தரம்) பெருமை முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து பாடியது.
21. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கயிலாய தரிசனம் செய்வச்சீரமத்தோடு செல்லாம்கால் இறைவன் முனிவர் வடிவம்மொன்று வந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் உய்யுயினை அறிந்து பின் னறைந்த போது நலம் பெற்று எழுந்து இறைவனைப் பாடியது.
22. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கழுக்குன்றத்து அலையத்தை அடைந்து வழிபட்டுப் பாடியது.
23. திருநாணசம்பந்த சுவாமிகள் சமனர்களை வெல்ல மதுரைக்குச் சென்றார். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசர் "சமனர் மிகக் கொடியர். இப்போது யோள் நிலையும் தீராய் உள்ளது" என்று புகுத்தார். அதற்கு திருநாணசம்பந்தர் சிவனடியார்களுக்கு நானும், யோளும் எந்நானும் நல்லவை என்று கூறிப் பாடியது.
24. திருநாவுக்கரசர் திருவாரூருக்குப் போயிருந்தபோது அங்குள்ள திருத்தொண்டர்களைத் தொழுது தொண்டர்க்குத் தொண்டராதும் புண்பம் பெற்றேன் என்று மகிழ்ந்து பாடியது.
25. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாரூரில் திருத்தொண்டர்களைப் பற்றி பாடியது.

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு 2. திருநாவுக்கரசு கவானிகள் அருளியது

பண்-கொல்லி

திருவதிகை வீட்டானம்
நான்சாம் திருமுறை
திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றாயின வாறு விலக்காயினீர்
கொடுமைமல செம்புதன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கோரிய வும்பமலும்
பிரிபாது வலவழவ வெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி எனப்படியே
குடிரொடு தூடவ்வி முடக்கியிட
ஆர்பேறடி யேனது கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 01

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாசுகளையிடுவன்
நீனைபா தொடுபொதுவ் இரந்தறியேன்
வஞ்சம்விது வொப்பது கண்டறியேன்
வாயிற்றோடு தூக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாசி எந்தெவ்வளவு நலிவதனை
நவலயாயர் ஸந்தது கந்துபிரை
அஞ்சேலு மென்னி ருழிகைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 02

பணிந்தாரண பாளங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவென்கடலை யிற்பலி கொண்டுமுல்லை
துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாயுவற்றாயர்
கடுயின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணித்தாரடியடி கொண்டுமெய் பூசலலகீர்
மெய்யிழிமுயற் தீரற்றும் வெண் வலவென்
டவையிழிடி மேளதி கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 03

முன்னம்அடி பேளந் பாலமயினான்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடி பேணுமக் காளுந்முட்டென்
கடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந் தாரலினை தீர்ப்புல்கிரை
நவலயாயவர் தங்கட னாசதுதான்
அன்னநடை யாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 04

உத்தாள்பவர் காவலிகழந்தவைமலர்
கணநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுவொல்லி
நீத்தாய கயப்புக் நூக்கியிட
நிலைக்களஞ்சு வந்ததுவா யொன்றியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயற்றோடு தூக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தாரண வாயி கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 05

சொல்லுவொடு தூயம் யறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் ஈறந்தறியேன்
நலந்திங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை மிற்றான் கொண்டுமுல்லை
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளீர்வாய்
அலந்தேளடி பேளதி கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 06

உயர்ந்தென்னை வாய்க்கவையு மொன்பொருளும்
ஒருவர்தலை காப விலையையினால்
வயந்தேயுமக் காய்பெய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென் வாயிற்றி வையப்படியே
பறித்தாபுரா டுபுறத் திரத்திடமுன்
தயர்ந்தேளடி யேளடி கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 07

வலிந்தென்னை வாய்க்கவையு மயிழிந்தடியேன்
வஞ்சாரண மொன்று மிலையையினால்
சலித்தாலொரு வர்துளை மாரநாலைவலல்
சங்கவென்குளமுக் காதுடை மொன்பொருளால்
கலித்தேயென் வயிற்றி எனப்படியே
கலக்கமலக் கிட்டுக் கலர்த்துதினை
அலுந்தேளடி பேளதி கைக்கெடில
வீரட்டா எத்துறை யம்மாளே. 08

பென்போல மிளிர்வதோர் மேனியினீர்
 புரிபுல்களை பரிவெய் யும்பிறையீர்
 துன்பமென வலப்பிணி யென்றிவற்றை
 நலையாயுந் துரந்து கரந்துமீடர்
 என்போமென ஓங்கலம் யினீர் தெனியார்
 அடியார் படுவ துறுவேயாகில்
 அன்பியமை யும்மதி கைக்கொடல
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

09

மோழத்தாயங்கோ ரானையிள சுறுவேயல்
 புறங்கா டரங்காநட மடவல்லாய்
 துழத்தாயும் உற்றனை மால்வரைக்கீழ்
 அர்த்தி டுறங்கெய்த வதுகருதாய்
 வேர்த்துமிபுரணநிர் விழுந்தும்: எழுந்தால்
 என்வேதனை பாண விலக்கியிடாய்
 ஆழ்தார்புனல் சூழ்தி கைக்கொடல
 விரட்டா வத்துறை யம்மானே.

10

தேவசிறப்பம்

- 01. கெடல நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள திருவீராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! சூலை நோயானது சற்றுலானாகி வருந்துகின்றது. வெள்ளியிலே தோன்றாமல் என் வயிற்றிலே நின்று சூ ளை முழுமையிலே துளை செய்கின்றது. இந்த வேதனையை என்னால் தாங்க முடியவில்லை. நீரும் இதை நீக்குகின்றீர்களே. இதற்கு ஏதுவாய்க்காந்த (பூன்) முய் செய்தனவாகிய பல கெடுமையன் (எனது) என்மைய, ஆரிய யட்டேன். நன் பாதங்கட்கு அடியணைக (என்னை) ஏற்றுக் கொணர் நினைவுகளைபோ இராப்பகலாகப் பிரயாமல் எந்நேரமும் வணங்கி வருகின்றேன்
- 02. கெடல நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள திருவீராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! எனது நெஞ்சத்தை நிரடியும் இடமாமலே வயத்து விட்டேன் உன்னை நினைப்பால் நான் ஓர்போதும் இருந்ததல்லலை. அடிப்படியிருக்க இந்நிதாய் என்மது வரலாய்? இது போன்ற தொரு வஞ்சகத்தனமான நோயைக் கண்டறியேன் நஞ்சாக வந்து என்னை வருத்தியின்றது. அது என்னை அணுகாமல்: அருளுகின்றாயில்லை. ஆவாய் என் வயிற்றைக் குடைகின்றது பரமாயுதே. என்று சொல்வீன்றீர்களே.
- 03. கெடல நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள திருவீராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! நியை பாதங்களைப் பணிபவரது பாசலிகளைப் போக்கும் ஆற்றலுள்ளவரே நீர். வெண்மையான மண்டையோட்டில் பச்சையேற்றுத் திரிகின்றவர் நீர்! இறந்தாரது சாம்பலைத் திருமேனியிற் புயியருமீயீர்! எருதை வாகசாமகக் கொண்டுள்ளீர். வெள்ளிய தலையியாட்டினை மாலையாகவும் கொணர்! இவ்வளவு பெருமை வாழ்ந்த சசனோ துணிவுடன் உமக்கு அளபி யாழ்த் தொடங்கினால் என்னைச் சூலைநோய் வருகின்றது. அதை நீக்காமலுள்ளீரே! சூலையை நீக்குவீராக.
- 04. அனை நடைப் பெண்கள் வாழ்கின்ற திருவதிக்கைக் கொடல நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள திருவீராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! அடியென் எனது முன்னைய அறிபாமையால் சூலை நோய் வந்து என்னை வருத்துகின்றது. சிற்பேன் உமக்கு அளபியும் விட்டேன் இந்நோயை நீக்கியருள்வீர். ஆளாளவனுக்கு உற்ற வினையை நீக்குவதல்லவா ஆண்டாற்குரிய தலையாய காளி.

சுந்தர சாகட நதிக்கரையில் திருவீரில்
 நதியே திருவதிக்கைக்
 30

ஆழை வேலையடி தலைகளைப் பிழையாய் மூலம் கொண்டும்
 அளபாயம் வந்து கிளைத் துறந்தேறிய ஊரார் இவண்டும்

- 05. (அன்பர்) அறவாரத்தொடு ஆடுகின்ற திருடைய அழிகைக் கொடுந் நதிக்களையில் அணைந்துள்ள திருவிராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! காத்து ஆள்பவராகிய நினது காவலை இழந்தேன். நீங்கி அறவாரத்தேன். அழகால் நியை! (பட்டு) அறிந்து மொள்வாய் என என்னை விட்டு விலகிக் கொள்பாய் நீ லைத்தலில்லாத குளத்தில் விழுந்து விட்டேன். அதிலிருந்து மீண்டு கரைபோடும் ஈர்பையினாற் துணையெழும் அழிவின்றேனல்லன். இது போன்றதெனரு மொழியை - பேசாத பேச்சு - நான் வேறெங்குங் கேட்டேனல்லன். துலையோ வயிற்றைக் குடைகின்றது.
- 06. அதிகைக் கொடுந் நதிக்களையில் அணைந்துள்ள திருவிராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! நீராலும் பூவாலும், தூபத்தாலும் நினைவை பூசித்து வளங்குலகை ஒருகாலும் மறுந்தேவல்லன். நன்மை வந்தற்ற காவத்தார் தீமைகாட்டும் வாலத்தும். உன்னை ஒருபோதும் மறுந்தேனல்லன். இறந்தவர்கள் தம் தலையொட்டில் பிச்சையெற்றுத் திரிவாரி! என்னை மரில் உற்றுக் குடைந்து கொண்டுநுக்குந் துலையை நிக்கியருள்வீராக அடியேன் மீக வருந்துகின்றேன்.
- 07. அதிகைக் கொடுந் நதிக்களையில் அணைந்துள்ள திருவிராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! சிறந்த காவலாக எங்கு ஒருவரும் அமைபாத படியால், உயர்ந்த பொருளும், இல் வாழ்க்கையும் பெரிதென்றே தருங்கியிருந்தேன். உன்மையற்று உமக்கேயாளாகினேன். அப்படி வாழலுற்றும், வலிந்து வருத்துகின்ற துலையைத் தீர்த்தருள்வீர். அது என் வயிற்றுள்ளனே பற்று இழத்தப் புரட்டிக் குடைந்து புரளச் செய்து அறுக்கின்றது. இவ் வேதனை தாங்காது அயர்வின்றேன்.
- 08. கொடுந் நதிக்களையில் அணைந்துள்ள திருவிராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! எஞ்சாமல் பொருந்தி மணம் ஒரு சிற்தார் இவ்வாத படியால் மனை மகிழ்சிறுந், நீனைத்தருந்தேன். இதற்கு வலிப்புற்றால் துனையாய் வருமில்லை. வெண்ணிறம் பொருந்திய சங்காலான குண்டலக் காதையடைய எம் பெருமானே! துலை என் வயிற்றினுள்ளே குடைந்து கலக்கி என்னைத் தின்றுமின்றது. நான் அலுத்துவிட்டேன்.
- 09. கொடுந் நதிக்களையில் அணைந்துள்ள திருவிராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! என்னைப் பல் ஒளிரும் மெனியை உடையீர்! மெலிந்த பிந்தபினை புடையீர் துன்பம், கவலை, பிள் ஆகிய இவை என்னை அழறுவாமல் செய்தருமில்லை. உன்மையர்கள்; இத்தகையத் துன்பத்தையெ யடைவார்களாயின், என் போன்ற பேய்கள் இனிபுல்லை முழுமுதற் கி எளாகத் தெளிந்து கொள்வார்கள். (நாயேன்) நன்பால் அன்பொன்றையே உள்ளவனாவேன்.
- 10. அலைமெலிந்து அறவாரித்தம் நீர் பொருந்திய அழிகைக் கொடுந் நதிக்களையில் அணைந்துள்ள திருவிராட்டத்துறையும் எம் தந்தையே! யானையில் உரிந்தெடுக்கப் பெற்ற தோலைப் போர்த் தருள்பவரே! கடுகான அரங்கமாகக் கொண்டு, அறு வல்லவரே! அறவாரித்து வந்த இராவணனாகிய அரக்கனைக் கைலை மலையடை நசித்துப் பின்பு அவனுக்கு அஞ்சல் செய்து அதனை இடேயாது நிலைக்கின்றிடுகின்றேன்! என் வேதனைபான அலுந்தை நீக்காமலுள்ளீர் என்கே!

Let a man learn thoroughly whatever he may learn, and let his conduct be worthy of his learning. 391

கொள்கை தவறாய் புனிதர்

க. அன்பழகாரியன்
வி. செல்வசுப்பிரமணியன்

சோழ மண்டலத்திலே களபாங்கலம் என்னும் ஓர் ஊர் உண்டு. அங்கு வேளாளர் குலத்திலே தாயனார் என்னும் பண்பாளர் தோன்றினார். அவர் கூல்வி கேள்வியினால் சீர்தந்து விளங்கினார். சிவபக்தி, அடியார் பக்திபடைபவர், அவருக்குப் பெற்றோர் உரிய வயதில் விவாகமுடன் செய்து வைத்தனர். மிகுந்த செல்வமுடைய பாலாசு உள்ள அவர் நல் மனையொருவரை இணைந்து இல்லற அறமாதத்திலும் நெறி தவறாது வாழ்ந்து வந்தார்.

தாயனார் மரணவணிகுக்குப் பெற்றென்கொரிசிபுத் பெயர்மையார் மாவடுவுந் தினர்மேறும் கொண்டு சென்று நிறுவமுது செயலித்து வந்தார். இங்குக் கொள்கையிற் சீர்தந்து தவறாது நடந்து வந்த காலத்திலே கடவுளின் திருவருளினால் அவருக்கு வறுமையுண்டாயிற்று. ஆணாவன் மோகனை மூலவாயிற்று என்று நினைத்து உருகுவார்களை நவீர, அடியார்களை குறிக்கோளைக் கைவிடாமல் மரகத, திருவூடாப்பங்குலந்தி நாயனாரும் இவ்வாறான மிகுக்குப் போதிக் கவேண்டாம் என்று வேண்டியிருக்கிறார். மோகனை வேண்டும், ஆனால் அது காலிடக் கூடாது என்பது அவரின் வேண்டுகோள். தாயனார் வறுமையடைந்ததும், கூலிக்கு நெல் அளக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டார். அவர் கூலிக்கு நெல்லைப் பெற்றுச் செந்நெல்லாம் இறைவனுக்கு அழுதுக்குக் கொடுப்பார். கார் நெல்லாம் கொண்டு தாள் சீவனாக செய்து வந்தார். இங்ஙனம் நடந்து வரும் காலத்தில், பழமசினன் அவ்வூரில் உள்ள வயல்களில் விளைபுறம் நெல்லல்லாம் செந்நெல்லாகும்படி ஆடுள் செய்தார். சோதனையையும் சிறிது சீறிதாழப் பெரிதாயிற்று. இதனால் தாயனார் பெருதும் மகிழ்ந்து திவந்தோறும் வயல்களுக்கும் போய் நெல்லயும் தும் கூலி வாங்கி "இப்படியே யினை த்தது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தால்" என்று கூறிச் சுவாம்குருத் திருவருது செயல்படாராயினார்.

செந்நெல்லே கூலியாகப் பெறுவதால் மூது இறைவனுக்கு அழுதுக்குப் பண்புநிகரிந்து என்று இல்லவாக்கிப் நல்லாள் கருதித் தாயனாருக்கு வேண்டிய உணவிலைத் தினமும் இலைக்கொரி சமைத்து வைப்பார். அதன்மேல் அவர் மணி தும் பெய்து வருந் திருப்பளிலைச் சிறி தும் தவறாது சேர்ந்து வருகாராயினார். மனை யாளுக்கும் வேலை தினமும் வீட்டின் பின்புறத்தில் ஏளவ தோட்டத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள இலைக்கொரி வகைகளைக் கொய்து சமைத்து வைப்பது தாயனார் அதனை உண்டு தினமும் நெல்லுக்கச் சென்று கூலி பெற்று இறைவனுக்கு அழுது சேர்சித்து வருவார். இங்ஙனம் பெரிது வருகிபாது தோட்டத்து இலைக்கொரி எகைகளும் அற்றுப் போய்விட்டன. இதனால் அருப்பில் பெருமூலம் பெறாத அகாரம் நிராக மனம் சிறிது, மனைவியார் தண்ணீர் வாய்க்க மூலனைத் தாயனார் பாளம் பண்ணித் திருவண்ணியை முட்டிவிட்டு நிறைவேற்றி வந்தார்.

இங்ஙனம் நடந்தாங்கிபாது ஒருநாள், சுவாமிக் குத் திருவருது செயலிக்கும் பெருநீர் செந்நெல்கொரிசியும் செயலியையும் மாவடுவுந் கூடையில் வைத்துச் சமந்தது கொண்டு தாயனார் முன் சென்றார். மனைவியார் மஞ்சகவீதிங் கொண்டு அவருக்குப் பின்னாக நடந்தார். தாயனார் வறுமை மிவால் மூடல் மெலிந்து தவறத்திருத்தார். பசீ மேலும் அவரை வாடி நின்றுது. இந்நிலையில் கால்கள் தள்ளாத தவறி அவர் நிலத்தில் வீழ்ப் பந்தக்கவலியத்தை மூடியிருந்த கையினால் மனைவியார் அவரை மூலனைத்தார். அனைத்தமும் யாவும் நிலத்திற் பிழிபி போகக்கண்ட தாயனார், "இவிய் திருக்கோயிலுக்குப் போவதினாற் பயன் யாது?" என்று துக்கித்துப் பெரிதும் கவலையடைந்

என்னினைத்திற் கொண் அழுதுகுருதி, இவ்விரைந்திற்
கொண்டினைத்திற் கொண்டு உயிர்வந்தி
197
என்னினைத்திற் கொண்டு தவறி மாவடுவுந் கூடையில்
இவ்விரைந்திற் கொண்டு தவறி மாவடுவுந் கூடையில்

தார். "இங்கே சிந்திய நெல்லரிஸையும், செங்கீரை யும், மாவடுவையுங் கடவுள் திருவருது செய்யும் பேற்றைப் பெற்றலின்" என்று நினைத்தார். கொள்கை தவறாப் புனிதர் ஆதலின் அவர் அரி வள்ளாற் தங் கழுத்தை அர்ப்பத் தொடங்கினார். அப்பொழுது அப்படியார் தயிழைய கழுத்தை அர்ப்புகின்ற கையைத் தடுத்தற்காகச் சீதசத்திய பிரபஞ்ச மெங்கும் வியபித்திருக்கின்ற சிவ பெருமான் தருக்கத்தை உயர் நீட்டி அதனைத் தடுத்தருளினார். பரமசிவனுடைய திருக்கூர் தாயனாரின் அரிவாள் பிடித்த கையைப் பிரத்தந்த தடுத்தும் அவர் பயங் கொண்டு ஒதுங்கிப் பின் தென்றது முன்னைய துன்பம் நீங்கி மனம் மகிழ்ந்தார். எம்பெருமான் தமக்குச் செய்தருளிய திருவருளை நினைந்து நினைந்து பின் விபந்து அஞ்சார் செய்து எடுத்தாத்தார். பன்னிக் கொண்டு பின்பு.

சிவப்பெருமான் இடமாடுடாகத் தோன்றி, "நீ நம் மெல் வைத்த அன்பினாலே செய்த செபகை நன்றாயிருக்கின்றது. நீ உன் மனைவியோடு வந்து நமது சிவலோகத்தில் வாழ்த்திடு" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவர்கள் உடல் செல்ல, எம் பெருமான் போயருளினார். அந்தத் தாயனார் என்பவர் "இங்கே சித்தியவைகளைப் பராசிவன் திருவருது செய்யப் பெற்றோமில் கையி" என்று துக்கித்து அர்சாவின்னல் தாது கருதல்கை அறிதலுற்று பாபால் அனாதைய யெய் அர்வாய் மயமாவார் ஆயிற்று. அர்வான் + தாயனார் = அர்வாட்டாய நாயனார்.

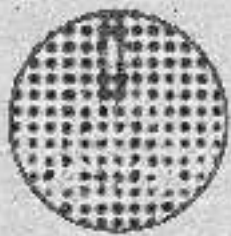
"முன்னிலை கமரோயக முதல்வனார் அழுது செய்பச் செந்நெலின் அரிச் சிந்தச் செய்புற வநிவின் ஓசை ஆந்திரை கேட்ட தொண்டர் ஆயினதை தொழுது வந்ததி மன்றும் ஆயனார் செய்கை ஆந்திரை வழுத்தலுற்றின்" (பிரபந்ததொண்டர் புராணம்)

மதுரினாண் சித்தர்கள்

(1-1) திருமூலர் (திருவாவடுதுறை)

Dr. எஸ். வேகநாதன் (H.S., M.S., (India) I.P.)
யுகமம் கிளிங்க, நாகாடாள், மன்னார்.

வேளாள மரபினைச் சேர்ந்த இவர் சாலோகப் பழமையை அடைந்து "பங்கு கள்ளர்" என்ற சித்தர் ஒரு வரின் உள்ளக் கோட்பாட் டொன்ற இடைநவனால் புழுவல் சிந்தி அனுப்பப்பட்டவராவார். இவர் "ஆசுத்தியரைக் காணாமோன்றும், அனாதை அளவளாவ வேண்டும்" என்ற விருப்பம் கொண்டு அவரைப் மாலைமரும் வழியில் சீதம்பரத்திற்கு அன்னைமரில் மாடு போட்டதற்கு வேண்டியிருந்த இடைபன் இறந்து விட்டதைக் கண்ணற்ற அளவை பகிக்கட்டங்கள் வருத்தி ஒலமிட்டு அலறின. இடைமல் கண்ணற்றப் போறயகமுடியாய் திரிமூலர் மளமீரக்கி தனது ஆவையை அவ் இடையனுடலுட் வேலுப்பிழ் தாயே அலவகையது இல்லம்மளில் சென்று சேர்ப்பித்தார். அவ் இடையாளின் உடல்

விழுந்து மீண்டும் வெளி வராதபடி அவர் உடல் மாறாக்கப்பட்டது. என்னே தருமூலர் மலுளனின் கருணை! இராமப் பத்தினி பிள்ளை தாது பயணம் செய்த தெனா ரந்து அகத்தியரைக் கண்டு சிலகாலம் பொத்கை மலையில் உள்ள அவரது ஆசிரமத்தில் தங்கி, அளவளாவிவிட்டு மீண்டும் பிள்ளைகை வந்தார். தன்னைக் கூத்தப்பெருமான் ஆஸயத்தில் பொது சமாதயில் ஆழ்ந்திருந்து ஆண்டுமேயொரு முறை நன்னை பரிசிருந்து நீக்கி ஒளிசெய்து மந்திரமக இயற்றியருளினார். இவர் 3000 திருமந்திரங்களை இவ்வண்ணியே இயற்றினார். இவர் இப்பேயே நனைபான மமாயிமை தார். இவர் இஹறிய திருமந்திரம், திருமூலர் வாதம் 21, திருமூலர் 608, திருமூலர் வழலைச் சூத்திரம் 300, திருமூலர் வைத்தியம், திருமூலர் ஞானம், திருமூலர் பல தீரட்டு என்னை சீத்த மருத்தியப்பினி தலைச் சூத்த சமுனையற்ற நுல்களாகும்.

Letters and the numbers are the two eyes of man. 392

வைவரவக் கடவுள்

சிவபூர். ச. குமாரசாமிக் குருக்கள்

முன்னோர் காலத்தில் திருமாலும் பிரமாவும் மகாமேருமலையின் ஒரு செருமுடியில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது முனிவர்களும் தேவர்களும் வந்து வணங்கி, "முடிமுதற் கடவுள் யார்" என்பதை அடியேயங்களுக்கும் உபதேசிப்பதற்காக" என்றார்கள். பிரமன் "நானே பரம்பொருள்" என்றார். விட்டுணுவும் "நானே பரம்பொருள்" என்று கூறினார். இருவரும் இரத்தினவாயாசக தர்க்கவர் செய்த முனிவர்களும் தேவர்களும் இது நம்மால் வந்தது என்று கூறி, ஒருவரும் நில்லாது நின்றுவினர். பிரமன் விட்டுணுவைக் கிழியும் வந்ததற் செய்தார்கள். வேதமும் குறையும் வேறு வேறு உருவங்களைத் தாங்கி "வாதஞ் செய்யற்க: சிவபெருமான் ஒருவரே செய்க்கடவன்" என்று கூறினார். அளவர்கள் பின்பும் போலிச் செய்தார்கள், பெருங்கருணைக் கடவாகிய சிவபெருமான் அவைமே கண்டு அவர்களுடைய போரைத் தொலைக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டார். அம்மொழியை சோதி வடிவாய் ஆகாசத்தில் தோன்றியருளினார். அம்மொழி கொண்ட பிரமன் விட்டுணுவைக் கிழியோதியை சிவமேன் அறிவாதவர்களாயினார். அதனைப் பரமசிவன் அறிந்து உமாதேவ சமேதாய அர் சோதியினி கடயே தோன்ற யருளினார் விட்டுணுவை வரைத் தெழுந்து வணங்கினார். யாவை சிந்தும் நவ்வாத பிரமன் அமது ௧௦௪௪௪ சிரசிலுள்ள வாய் வாகிலே சிவபெருமானை இகழ்ந்தனார்.

சிவபெருமான் பிரயாவுடைய பாகத்தைத் தொலைப்பவும் மாற்றாத தேவர் முதலாயினோர் தம் அங்கவாயை நிக்கவும் வைவரவக் கடவுளைத் தாது திடயத்திலிருந்து உண்டாக்கினார். அவர் தலைநடத் திருமேயிபாரம், சூலம், பரசு, பாசம், உடுக்கு ஏந்திய நான்கு திருக்கரங்களும், திரி தேந்திரங்களும், திருந் சவையமுடைய உக்கிர மடிவு கொண்டே தோன்றினார். வைவரவக் கடவுளைச் சிவபெருமான் நோக்கி, "நம்மை இகழ்ந்து, பிரமனுடைய உச்சிர் சிரவைய விள்ளி கையிலேந்தி, மற்றவர்களை முனிவர்களாது திரத்தத்தைப் பிணக்கப்பாக ஏந்ததி. அப்பொழுது இரத்தினவருக்கு

மீட்டு உயிரைக் கொடுக்குது" என்று கூறிச் சோதியில் மணமுந்தருளினார்.

சோதியும் மறைந்தது, விட்டுணு சிவனை வணங்கி, வைகுண்டமடைந்து, வைவரவக் கடவுள் பிரமனின் உச்சிர் சிரவை நகத்திற் விள்ளித் தாது திருக்கரத்திலேந்தி அவருக்கு உயிர் கொடுத்தருளினார். பிரமன் ஏழுநட, நல்லறிவு வாய்பெற்று, கைகள்க்க ஏழைமை மடபடிப்பனை அன்போடு வணங்கி, "சர்வசங்கர காரணாகிய கடவுளே! அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளுக. தினமும் என்னையும் உடைய இயற்க சிரகம் பரிசுத்தமுடைய துன்பமும், அடியேன் தேவரைத் தரிசுக்கும் பொழுது மயக்கம் தீரும்படி மும் அன்பாகக் கயாபிபல் இச்சிரவையும் திருக்கரத்திலேந்தியருளுக" என்று சொல்லித் துதித்தார். வைவரவப் பெருமான் "அன்பாயோயாக" என்று மருவையெய்து மேலுள்ளவைப் தங்கிப் போந்த தேவர்களாதும் முனிவர்களாதும் குருதியைப் பிணக்க யாக ஏற்று, அவர்களுக்கு உயிர் கொடுத்து எழுப்பியருளினார்.

வைவரவக் கடவுள் பின்னர் வைகுண்டமடைந்து, விட்டுணுவின்னுடைய இரத்தத்தைப் பிணக்கப்பாக ஏற்று, அவர் போர உயிர்வெய்யும் உருவியெய்து, அண்டங்களையப் பரிபாலித்து விற்றிருந்தருளினார்.

சுக்கரபிரக்த நாயனார்

ஏன்று வந்தனைன் றலையிலை யறுத்து
 நிறைக்க மாலுதி ரத்தினை யேற்றித்
 தோன்று தோண்யிசைக் கமேளநத் தன்னைச்
 சயந்த மாவிர தக்தகங் காளன்
 சான்று காட்டுதற் கரியவ செளயலவன்
 றன்யைத் தன்னை வாமனத் தார்க்கு
 மான்று சென்றனை யாதவன் றன்னை
 வலிவலத் தன்னில் வந்து கண் டேனே.

கண்ணனாய் வாரி ஒழிபுகள் கயமேவர் முக்ககரவாரி
 புவலவாரை வாரி வாரிவாரி தவிர
 கண்ணனாய் வாரி சாதித்தித் தொலைப்பதினார் சுருதிவிதி, கண்ணனாயிற் றம் முகத்திலே
 துணுதி (கண்ணனாயிற் பிழைக்கவாயிற் ச. வை. பூர்)

கந்தர் அநுபுதி

உலகம் உய்ய அவதரித்தவர் அருணகிரி நாதர். அவர் முருகர் பெருமான் ஒருவரையே பாடும் நிபமம் பூண்டவர். "கூர்று சிந்தை யாழர் சுணைவெய்வம் (வேடு) இர்புறத்தவரை நாடார்" என்பது தபரமாவை நினைவாக்கு. அப்பாடி பதி எழுதா தருமத்தின்படி நின்று அருணகிரிநாதர், நாம் உய்யும் பொருட்டுத் திருப்புகழ், திருவதப்படி, மந்தர் அந்தாத், கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அனுபுதி, மேல்மயில் வீரத்தங்கள் என்ற ஞான அருள் நூல்களைப் பாடி நமக்கு கருணைகொடு விளார். அவற்றுள் கந்தர் அநுபுதி மந்திர நூல் கருணைபுகழ் மகத்துவ மிகுந்ததும் அழகும் நாமது உய்யில் அழகிய அடிகள் உண்டு. அவை மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூசும், அறாகதம், விசுத்தி, ஆகளை நீந்த ஆறு ஆதாரங்களில் மறைந்துள்ள மலர் இதழ்களில், அகர முதல் சுமகரம் முடிவாக ஐம்பத்தொரு அட்சரங்கள் உள்.

மூலாதாரத்தில் 4, சுவாதிஷ்டானத்தில் 6, மணிபூசுத்தில் 10, அறாகத்தில் 12, விசுத்தியில் 16, அக்ஷரையில் 2, அகாரக மேல் 1, ஆக 51, இவை "அபரமுடிவென உரை செய் ஐம்பத்தொரு சுமகரம்" என்பது திருப்புகழிலும் அடிக. இந்த மந்திரம் மந்திரியளே அநுபுதியின், ஐம்பத்தொரு மலர்கள் என சுமகரம். இவ்வந்தர் அநுபுதியில், அருணகிரிநாதர் தமது அனுபவத்தை, நிம்பவும் சுழிபிரகவியின் குற. மெய்ப்பொருள் என்ற அருமை யான திருமொழியை நான்கு இடத்தில் எடுத்துக் கையாண்டிருக்கின்றார்.

"அவரும் பதிகைள் அகமாம் எனும்பீப்
நீராய் கெடவெய்ய் பொருள் பேசியவா"

8 வது பாடல்

திருமுக திருபாவந்த வாரியர்

"சுகா ணைஎன் கிளை கூடியாய்
போகா வகைமெய்ய் பொருள் பேசியவா"

11 வது பாடல்

"அரிதா கியமெய்ய் பொருளுக் கூடிபென்
உரிதா உபதீதசம் உணர்த்தியவா"

20 வது பாடல்

"கரவாயிய கல்விபுளார் கலசென்
திறவா வகைமெய்ய் பொருள் குணவயே"

45 வது பாடல்

இவ் மனைவ விளித்து மூன்று பாடல்களில், அரிவசுவு பயர்யன்றார். இவை மூன்றும் மிகவும் இனிமையான உபதீதசம், 7, 14, 37 எண்ணுள்ள பாடல்கள். ஏ மனமே. நீ வீணை கெடுகின்றாய். பிழைக்கும் வழி கறுகின்றேன் கேள், வர்ப்புக்கு ஒளிமாயல் கொடு. மெய்தீர்தியம், மெய்தீர்த உடமை நம்புதையது என்ற எண்ணம் வரக் கூடாது. உடைமை யாவும் முருகனுடையவை. உடம்பு, கரவரணாதிகள், மலம் முடிவிய கரவன் சுரணைகள் எல்லாம் அவன் தந்தவை. ஆதலால் ஏழைகட்டுத் தரும்போது நான் தந்தேன் என்ற தந்தேருக்கு தலைகாட்டாமல், முருகனை நினை, மனமே! உன்னை உடைய நீண்ட வேதனைமனை எல்லாம் நம் பரமபிதாவினுடைய வழிபெல் துகளாக்கவீடும். ஆதலால் அந்நெடிய நுன்பங் கலாஎய் அருளிடு. வினைகள் எல்லாம் விருளிடு.

கெடுவாய் மனைவ கதிகைள் கரவாது
இடுவாய் வடிவேல் இறைதான் நினைவாய்
சடுவாய் நெடுவே தனைதான் படவே
வீடுவாய் விடுவாய் வினைபா வைபுகே.

7 வது பாடல்

The learned are said to have eyes, but the unlearned have (merely) eyes
sotes to their face. 393

ஏ மனமே! உனக்கு உய்யும் வழி தெரியவில்லையே! நான் அலுக்கின்றேன். கவனமாகக் கேட்டுக் கொள். துவாசிவால் தான் எல்லாத்தான்பங்களும் விலகுகின்றன.

இந்த அவா உள் புகுந்தற்கு ஐந்து வழிகள் உள்ளன. மெய், வாய், கண், நாசி, செவி என்பன இடம் சாளரங்களின் வழியே. அவா என்றால் வாய் உள்ளே புகுந்தல். சாலை ரத்தினத்தைக் களமாடுகின்றான். மனமே துவாசி வழிசெல்லும் அவலனை ஒழித்து உய்வாய். துவாசிவற்றலையினால் வாயின் சூரணமேலை, துவாசிப் முருகமேயம் பிடுங்கக் கமலம் உண்டாகும். சிவகாமம், அருளால் உண்டாகும் உய்ய உண்டாகும்.

கவாய் கதிரிவேல் முருகன் கழல்பெற்று உய்வாய் மனமே ஒழிவாய் ஒழிவாய் மெய்வாய் விழி நாசிவொருந் செவிவாய் துவாய் வழிசெல்லும் அவாவிலையே

41 வது பாடல்

இந்தப் பாடல் பிறவிப் பிவிப்பது அரிய படித்து.

யாழொன்று, மனமே! உனக்கு சினம் முள் சிற்ற போது அறிவு அறவே அற்றுப் போதும். ஒளி மயக்கங்கள் உண்டாகும். சிற்றம் மீதுதியாக வந்தவுடன் சொல்வன இன்ன. செய்வன இன்ன என்று தெரியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆதலால் மலையே புள்ளி வந்தாலும், வாசந் துளங்கி வீழ்லும் நிலை கலங்கலையே. பொறுமையாக இரு அப்பொறுமைபான பூமியில் ஞானமாய் மரம் முளைக்கும். அந்த ஞானத் தருவில், அருள் பழக்தும், இந்த அருள் படித்தை அழியே ஒரு தரங்கு வரும். அதுதான் அகந்தை என்ற குரங்கு. நான் தான் என்ற அபகந்தையை, ஞான வாளால் வெட்டி ஏறி, அகந்தை அடியொடு அகந்தையைத் தொலைத்து விட்டு, மலையைப்

பிளந்த வேலாயுதக் கடவுளுமேய்த் தொண்டைக் கொடு, தொண்டை வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மேலிட வேண்டும். அப்படி எழுந்தப் மீதுதியாக எழுதல் வேண்டும்.

கிரிவாய் விடுவிக்ரம வேலிஹையோல் பரிவாரம் எணும் பதம் மேவலையே பரிவாய் மனமே சொறுபாய் அறிவால் அறிவாய் அடியோடும் அகந்தையைபெ.

37 வது பாடல்

இந்த முன்று பாடல்களுக்கும் ஒரு அடைபாசார இட்டதுபோல், "வாய்" என்ற சொல்லை துவாசித்திருக்கின்றார். 7 கொடுவாய், 14 கைவாய், 37 சிரிவாய்.

இவ்வாறான பாடல்களையும் அருணகிரியார் உள்வாழ்விப்ப தன் மனதை மேல்க்கித் தான் அறிவுரை களிப்பாடினார் என்று மனவழிர்கள், உலயில் உள்ள முந்தைய மேலு மக்களையும் மேல்க்கிப் பாடியருளினார். ஆ! என்ன அரிய உபதேசம்!

சிவந்திருக்காத மனத்திருந்தி உய்யாது, வள்ளல் அருவையிரிப் பெருமானார் உபதேசித்த அருள் திறத்தை-மறக்கலாமா?

மேலும் சுந்தரமூர்த்தியில் பலப்பல உய்வாய்களை உரைத்திருக்கின்றார். இது சித்தமயமாதம் வந்தனைக்கும் உரிய ஒரு நூல். அருணகிரியார் மிகவும் புகழ்தீராதிய திருத்தலங்கள் அடியை விடுகள். அவருடைய அவதாரத் தலம் அருணை. அவருக்கு அருள் கிடைத்த இடம் வாலுள். ஜெபமாலை தந்த இடம் பழநி. இயற்கைகளை அரிய பெரிய தலைகளைப் பற்றிய களாயிகள் இக்கந்தாமூர்த்தியில் குறிப்பிடவில்லை. திருச்செவ் கோடு என்ற ஒரு தலத்தை மட்டுமே "நாகாசல" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உய்வாய் தலைகளைத் திரிவிடம் பிடுதல் கிணைக்கித் துவாசி சிவகாமம். 37 வது பாடல். அவை உயிற்றுள்ளி வாய்வாய். இவ் துவாசி கதிரி கிரிவாய் ஒழிவாய் அவை என்னுள்ளி பிடுதலை மூன்று தொலைவாய்.

இதி திருநாள் மருமல் என்று மிக அழகாகத் திருப்புகழிலும் மந்திர அலங்காரத்திலும் திருவடியிலும் பல இடங்களில் கூறியிருக்கின்றார். இந்த இடங்களில் இனிக்க இனிக்க நராமனை நனாய பெருமைகளைக் கூறியுள்ளார். மந்திரநாளைவிட இடம் மந்திராபூதிமல் திருமால் மருமல் என்று ஒரு இடத்திலும் குறிப்பிடப் படவில்லை. இது சீந்தனைக்குரிய மருமல் குறையுடையனாயிடு குகளைக் குகையுடையதாகக் கொண்டு மண்டி, உண்ணாய் பெருமலை உரை முடியாது என்று, 13 வது பாடலில் திட்டவாட்டமாகத் தெளிவாகப் தெரிவித்து விட்டார்.

"மருமல் தனிவேல் முனிநங் குருவொன்று அழந்நொண்டு அழியார் அழியுந் துயே"

அப்படியே மருணாதிசனாக குருவாய்ப் பெற்று விட்டால், எல்லாக்களைகளையும் எல்லா நிலைகளையும் உள்ளதில் உணர்வாய், ஆகியவர் ஒருவர் நம் வீட்டுக்கு வர வேண்டுமாயின், அழைத்தால் தானே வருவார். அழையாதவர் தீடத்தக்க வர மாட்டார்கள். அது முறை அன்று. "மருமல் என்

அப்பினே! நீ எனக்குக் கருவாய் வா! வந்து உபதேசம் செய்" என்று நாம் எப்பொழுதாவது உள்ளம் உருமல் மண்ணீர் பெருக் உண்ணையன்புடன் அழைத்திருக்கின்றோமா? அவன் நமக்குக் குருவாய் வரவேண்டும் என்ற அருள் தாகமே இன்னும் பலருக்கு வரவில்லை. தாகம் வந்தவனுக்குத் தண்ணீர் தரப்படும். வீக்கினர்க்குத் தண்ணீர் விடப்படும். ஆதலால் இந்தப் புதுவது தண்ணீர்வழி முருகனைக் குருவாய் கருவாய் என்று அழைப்போமாக. நன்றாக அழைக்கத் தெரியாத நமக்கு, குகளைக் குருவாய் அழைக்கும் அரிய பாணிய்ப் பாடித் தந்து அநுபூதியை அருளைசிறிப்பார் முடிக்கின்றார். அந்தான் இது:

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
 மருவாய் மலுவாய் மணியாய் ஒளிப்பாய்க்
 கருவாய் உயிராய்க் கதிராய் விதியாய்க்
 குருவாய் வருவாய் அருவிவாய் குகனே.

மந்திர
 வாய்பார் வீடுவார் விரந்தி

விவேக சந்தாமணியிலிருந்து

ஆலிலை பூவுக்காய் மினிதரு பழமு முண்டில் சாலவே பட்சியெவ்வாந் தன்முடி பெயர்ந்தி வாழும் வளையர் வந்துகேடடி வந்தியார் கோடகோடி ஆலிலை மழிலோன வந்துவந் திருப்பாருண்டோ. 10

ஆல் வீருட்சத்திரிடம் இலை. பூ தாய் இனிமை தரும் பழம் முதல் பனைவளிந்தால், மிகுதியாகப் பலபட்சிகளுள் தாழ்ந்ப்பிடம் போலக் கூடுவாயும். இலை முதல் பனை மீய்கி மரம் பாட்டு நீர்மில் ஒரு பட்சியும் போது. (அதுபோல) மிகுதிய செல்வமிருந்தால் அள்விரந்தவர்கள் மட்டும் சகடி வந்தனம் சொன்னார்கள். செல்வமில்லை யெல் ஒருவரும் எட்டியும் பார்க்க மாட்டார்கள்.

தண்டாமரையினுள் பிறந்தே தண்டி ஆகரா மண்டிகம் வண்டிகளாத் திவ யிருந்து வந்தேகமல மருமண்ணும் பண்டி பழகியிருந்தாலு மழியார் புகலியார் நல்போரைக் கண்டி களித்தன்கூறலாத் தம்மீந் கலயர் கற்றுநீ. 11

தவணைபாணையு புண்டின் பிறந்து வளர்ந் திருக்கும் குளிர்ந்த தாமரையினுள்ள தேனை உண்ணவிரியாது. மாட்டிலிருந்த வண்டுகளோ வந்து அந்த மதுகளைப்பெற்று மளிக்ரும் (அதுபோல) நெடுமான் மருமியிருப்பிலும் கற்றார் அருமைமைய அறவினைவர் அழியார், கருவவிரியர்வர்.

It is the part of the teacher to give joy to those whom they meet, and so, intending to make them glad: "Oh, when shall we meet them again!"

நம்பியாண்டார் நம்பி

பிரதிநிதிகளாகிய சிவநாதராவே, சிவநாதராவே என்றும் ஊரிலே முள்ளாளில் ஆதிசைவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அப்பதியிலேயுத்தருளிய பொல்லாப்பிள்ளையாளுக்குப் பூசனை புரிபவர். அவருக்கொரு புதல்வர் தோன்றினார். அவர் அவ்வகையாகத்திருந்தும் மரணத்தொன்றால் செய்த பற்றுக் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள் அப்பதல்வருடைய தந்தையார் ஓர் ஊருக்குச் செல்ல நிர்ந்தவிது அப்பொழுது அவர் தம்முடைய அருமைத் திருமகவைப் பொல்லாப்பிள்ளையாளுக்குப் பூசனை செய்யுமாறு சொல்லி விட்டுச் சென்றார். அப்பொழுதும் தந்தையாருடைய கட்டளைப்படி பொல்லாப்பிள்ளையாளுக்குப் பூசனை செய்யத் தொடங்கினார். நீராட்டல் முதலியவைகளை யெல்லாம் செய்து முடித்தார்; பின்னர் உணவிலை அப்பிள்ளையார் திருமுன்பு வைத்தது, "திருமுத்து செய்கருளும்" என்று வேண்டிக் கொண்டார். பொல்லாப்பிள்ளையாரோ பொல்லாப்பிள்ளையாராக இருந்தார்.

தம் படைத்துள்ள உணவிலை அப்பிள்ளையார் தாது கையிலேயேயெடுத்து விழுங்கி விடுவார் என்பது சீறுகராகிய புதல்கருடைய எண்ணம். எவ்வளவே வேண்டிக் கொண்டும் பிள்ளையார் சிரித்து அகங்குது கொடுக்கவில்லை. முதலில் அவருக்கு மீதுங்கு ஒருத்தமுண்டாய்ந்து "பிள்ளையாடி பான் தங்க" கு ஏதேயும் தவறு செய்ததுண்டா? தடியெய் படைத்துவைகளை புண்ணாமலிருக்கக் காரணம் யாது? உடவே அழுது செய்யாவிட்டால் பான் என்றாடைய தலைபைக் கல்லிலே யோத் உடைத்துக் கொள்வேன்" என்று கூறினார். அப்போதும் பிள்ளை

க. அ. இராமலிங்கராமன்

யார் அசையாமலிருக்கவே தம்முடைய தலை யைக் கல்லிலே அடித்து மரணத்துக்கு யோவனாய் படுகிறார்.

அவ்வளவில் பொல்லாப்பிள்ளையார், நம்பி பொறு!" என்று தடுத்து அங்கு பாளக்கப்பட்டிருந்த வைகவையெல்லாம் தயவு அழிக்கையை நீட்டு பெடுத்து உட்கொண்டருளினார். அழிக்கப்பட்ட மகண்ட புதல்வருக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. இவ்வகையாகத்தானார். பிரகு காவித்தட்டை எடுத்துக் கொண்டு விட்டிருக்க சென்று தாயார் முன் போட்டார். காவித்தட்டைக் கண்ட அம்மையார், "பிள்ளையாளுக்குப் படைக்கொட்ட உணவிலை யோடு எங்கே" என்று கேட்டார். நம்பியாண்டார், பிள்ளையார் சாய்விட்டு விட்டதாய்க் கூறினார். அவ்வய்க்கையார் மகன் கூறிபதை நம்பவில்லை. யாருமேயொ கொடுத்து விட்டு மகன் பொய் கூறுவதாக எண்ணினார். பின்பு சடுமேயுடன் பல கூறி விட்டார்.

பள்ளிக்கல்செல்லப் பெறுது கடந்து விட்டது. பொழுதான பிந்து சென்றால் கணக்காய் அடித் துரைத் தலைமாயார். ஆகவே, பள்ளிக்குச் செல்ல அஞ்சிய நம்பியாண்டார் தம்மை ஆட்கொண்ட பிள்ளையாரிடமே சென்று கல்வி கற்பிக்கமாறு வேண்டிக் கொண்டார். பிள்ளையாரும் நம்பியாண்டாரைக்கு அவ்விதமே கற்பித்தருளினார்.

நம்பியாண்டாருடைய தந்தையார் ஊரிலிருந்து திரும்பி வந்தார். பல விவாத்தது நிகழ்ச்சிகளால் தம்முடைய மகன் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய திருவருட் பெற்றாரெய்திருந்ததை அறிந்து மயிற்

தார். நாட்கள் பல பெற்றன. கல்விப் பீடத்தின் தேர்ச்சி பெற்ற பெரியாண்பார், பொல்லப் பிள்ளையார் மீது இரட்டைமணிமாலை பாடியருளினார்.

அக்காலத்தில், வேறுபாடு நாட்டிலே பிறக்க விடுவோர் அளிக்குந் திருப்பதியாய் பிற வாரூரிலே, அபய குரகேசரபோதிரசுவாமி, சைவ முந் தமீயும் துறைத்தினிதோடுகச் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டுந்நான். அவ்வரசன் தன் னுடையதுவைக்கவந்தும் வரும் சீவனாபர்கள் சிலர் தேவபுத்திரபதிகளைப் பாடுதலைக் கேட்டுப் பேர்ன்பமடைவான். அது தேவபுத்திரர்கள் ஆம் மன்னனுக்கு அளவு கடந்து மயிற்சிபையார் இறைமையையார் * ன் னாக்கின, அவ்வரசன் தேவபுத்திரர்கள் எல்லாவற்றையுந் தேட்டு மயிழ வேண்டுமென்று எண்ணினான். தேவாரப் பாடல்கள் மெருட்டு என்ன விடங்களைப் தேடிப் பர்த்தான். எங்கும் அடியப்படவில்லை. அதுதான் மிகவும் மனம் வருத்தியிருந்தான்.

நம்பியாண்டர் நம்பியிறுவாய் செய்திக ளெல்லாம் அபய குரகேசர சோழ மன்னனுக்குத் தெரிந்தன. அளவன் மிகுந்த வியப்படைந்தான். பொல்லப்பிள்ளையாருக்குப் படைமீதும் பொருட்டுப் பல்லவையர் பறப்புகள், அளவன், தேன், வள்ளுதன்னை முதலிபலைகளெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நூல்வகைப் படையும் புனைந்துத் திருநாடையுடைய நாடான். நம்பியாண்டரைக் கண்டு வளம்பயினை. தான் கொண்டு வந்துள்ள வகைகளைப் பிள்ளையாருக்குக் படைமீது வேண்டு மென்று வேண்டிக் கேண்டான். அளவன் அவை களைத் தாய்வையாடுத்திப் பிள்ளையாருக்குப் படைத்தருளினார்.

அரசன் நம்பியாண்டரைப் பணிந்து, 'சமய குரவர்கள் பாடிருளிய தேவாரத் திருமுறைமைய முற்றிலும் கேட்டு மயிழ பிடிந்து' சிறிதன் அவைகள்

உள்ள இதைத் தாங்கள் கவனிப்பிடுக்துச் சொல்லியிருந்தால் வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டான்.

நம்பியாண்டர் பிள்ளையாரைத் தொடுத்த தேவாரத்திருமுறைமைய இரங்குமிடத்தைத் தெர் யப்படுத்தியருள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டார். பொல்லப் பிள்ளையார், தமீழ் மறை யாகிய தேவாரங்கள் திருத்தில்லைப் பதியிலே, பொல்லையாடத்திற்குப் புறக்கடையிலே சமய குரவர்களுடைய கையடையாளங்களான குறை பிணை இருப்பதாக உணர்ந்தபிற்பாடு, தான், திருத்தொண்டர்களுடைய சுவராகுகளையும் நம்பியாண்டர் நம்பியு நக்த விளக்கியருளினார்.

நம்பியாண்டர் நம்பி, சோழ மன்னரிடம் தேவாரத் திருமுறைமைய இரங்குமிடத்தைக் கூறி னார். சோழமன்னன் நம்பியாண்டர் நம்பியையும் அழைத்துக் கொண்டு தில்லையை அடைந்தான். சீவகங்கையிலே நீராடினான். சீவபுரை முறையி யுமென்ப க்களை முடித்தான். பொல்லையாடத்தை படைந்தான். அம்பலவாணனைக் கண்டு * ன் னன் கனிந்தான். பல்வகையப் பாடிப்பணிந்தான். அப்போது நம்பியாண்டர் நம்பி கூத்தப்பிரான் மீது கோயில் திருப்பண்ணியர் விடுத்தார் பாடிய ருளினார்.

சோழமன்னன் பிறகு தில்லைவாழ்ந்தவா களைப் பார்த்துப், 'பொன்னம்பலத்திருத்தி புறக்கடையில் சமய குரவர்கள் கையடை பாள மிடப்ப' அறையினார். தேவபுத்திருமுறைகள் இரங்குமிடாகப் பொல்லப்பிள்ளையார் திருவாய் மன்றத்தருளியுள்ளார். அவைகளை எடுத்தல் வேண்டும்' என்றார்.

அடுத்துத் தில்லைவாழ்ந்தனர். 'திரு முறைகளை வைத்துருளிய சமயக் குரவர்கள் எழுந்தருளி வந்தான் தான் அளவாடுக்தும்'

என்றார்கள். சோழமன்னன் உத்தமசிபிராஜன்கூடும், சமயக் குரவர்களுக்கும் பிள்ளையான புகைசுகள் செய்து சமயக்குரவர்களை திரு எத்திரியிலே திருவுலா வரச்செய்து பின்னர்த் துன்பிட்டுப் பட்ட உறையக்குழுள் கொண்டு வந்து நிறுத்திய வேண்டு, "சமயக் குரவர்கள் எழுந்தருளி வந்து விட்டார்களே இனி அறை திறக்கலாமே" என்று காரியமாள்.

தில்லை வாழ்ந்தவர்கள் அறப்பண்பு மிகுந்தவர்க்கு விபந்து அறையைத் திறப்பதற்கு உடன்பட்டார்கள். அறையைத் திறந்து பார்த்துக்கொள்ள திருமுறைகளைப் புற்று முடிபிடுந்தது. வெளியில் கலையகளைப்பொருத்து மண்ணைத் தள்ளிவிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ள கணக்கற்ற ஏடுகள் அழிந்து போய்நூற்றை யுககாலம் அரசுகள் மிகவும் உன்மம் வருந்தினான். பெல்லுகள் நானையும் என்கொளையச் சொந்தான். அப்போது, "தேவாரப் பதிகங்களிலே இக்காலத்திற்கு வேண்டியவைகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்றவைகளைப் புற்றுமுடிச் செய்தோம்" என்று உருவில்லா வாக்கு உண்டாயிற்று. அதனைக் கேட்டு அறமன் முகலாயினோர் உள்ளந் தெளிந்தனர்.

சோழ மன்னன் நம்பியாண்டார் நம்பிசைப்பா)ய்துத் "தேவாரம் முதலிய திருவருட்பாக்களைப் பெல்லம் திருமுறைகளாக வகுத்தனதல் வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டான். நம்பியாண்டாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். திருஞான சம்பந்தர் மூர்த்தி நாயனாரின் பதிகங்களை முதல் மூன்று திருமுறைகளாக வகுத்தார். திருநாவுக்கரசர் பதிகங்களை, நான்கு, ஐந்து, ஆறு என்னும் மூன்று திருமுறைகளாக வகுத்தார். உத்தமசிபிரமன்னாருடைய பதிகங்களை ஏழாவது திருமுறையாக வகுத்தார். தேவாரப் பதிகங்களை ஏழு திருமுறையாக வகுத்தார். பின்னர்த் திருவாதவூரடிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாசகம் திருமயேனவையார் என்னும் திருவையார்

எட்டாந் திருமுறையாக வகுத்தார். திருநாளிகைத் தேவர், சேதனார், கருவூர்த்தேவர், நம்பிகாடவ நம்பி, கண்டாரத்தார், வேண்டாம்கள், திருவாலிய முறை, புறப்பாத்தம நம்பி, சேதிராயர் என்னும் ஒன்பது பேர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியவைகளை ஒன்பதாந்திருமுறையாக வகுத்தார். திருமலை நாயனார் அருளிச் செய்த திருமந்திரத்தைப் பத்தாந்திருமுறையாக வகுத்தார். திருவாலைய நாயனார் திருமுகப்பாகரம் முதலிய நாய்ப்பு நூல்களைப் திருவாரத்திருமுறையாக வகுத்தார்.

பின்னர் நம்பியாண்டார் நம்பி, தாமக்குப் பொல்லம் பிள்ளையார் உணர்த்தியருளிய பாடியே திருத்தொண்டத் தொலைகளை முதல்நாளாகக் கொண்டு, நாயன்மார்களுடைய வரலாறுகளைக் கவித்துறைமாத்ரத்தியாகப் பாடியருளினார். திருஞானசம்பந்தர் பொருளின் மீது, திருவந்தாதி, திருநெல்வேலி விருத்தார், திருமுடிமணிக்கோவை, திருவுலாமயகல், திருக்கொம்பகம், திருத்தொலை என்னும் ஆறுமுறைகளைப் பாடியருளினார். திருநாவுக்கரசர் நாயனார் மீது திருவேகதசுமாரை பாடினார். தாம் பாடியருளிய பத்து நூல்களையும், சோழ மன்னனுடைய வேண்டு கோளின்படியே பதினொன்றுந்திருமுறையிலே சேர்த்தருளினார். தில்லைமீல்தானே தேவாரப் பதிகங்களுக்கொப்பன்மைடவும் வகுக்கப் பெற்றது.

சோழமன்னன் பின்னர்த் திருவாய்மலையடைந்தான். நம்பியாண்டார் நம்பி திருநாரையூரையடைந்தார். தேவாரத் திருமுறைகளும் திருத்தொண்டர் புராணமும் உட்கிலே விளங்குவதற்கு முதற் காரணமாகவிருந்த நம்பியாண்டார் நம்பி, நீண்ட காலம் பொல்லம்பிள்ளையாருக்கு நல்ல பிள்ளையாக இருந்து இரத்தியில் அப்பெருமாலுடைய அடித்தாமரைமலர் அடைந்தார்.

அந்நி செய்ய விநம்பு

கந்தோரும்துயி
போலவந்த அழகை
நாள துமரன் தன் இரு
பிள்ளையகலையம் தேற
ணான்.

அப்பா! எங்களு
டைய அன்பைப் புறமல்
போகப் பாக்கிறீர்களா?
கேட்டுமீ கொண்டு

தேயும்துயில் விளையாடக் கொண்புருந்த
அகிலும், நிரலணும் வந்தார்கள்.

10 வர்களாத தான் தேடிக் கொண்புருந்தேன்
என்று சொல்லிப் கொண்டு தன் என்கிரந்த
வையாத திறந்த, இருவர் கையிலும் ஐந்து
ரூபாய் நானாயத்தை வைத்து விட்டு நேரமாகச்
சென்றான் குரான்.

அறையில் கவாயிப்பத்தின் முன் இரு
உண்டியல்கள் இருந்தன. ஒன்றில் அயிலை
என்றும், இன்னொன்றில் நாளன் என்றும் பெயர்
எழுதியிருந்தது. இருவரும் ஒவ்வொன்று மடவுளை
வணங்கி புய் என்கிரந்த பணத்தை தமது
பெயர் ஓட்டியிருந்த உண்டியல்களில் கொட்டனர்.
பின்பு விளையாட ஒடி விட்டார்கள். துமரன் தன்
பிள்ளைகளுக்கு அளிப்பார் பழக்கத்தை கற்றுக்
கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்திய வழக்கமே இது.
தின்றோறும் ஐந்து ரூபாய் நானாயத்தைக்
கொடுத்து உண்டியல்களில் போடச் சொல்லி
விடுவான். பிள்ளைகளும் பணத்தை எடுப்பதற்கு
உண்டியல் எப்போது நிரையம் என்று பார்த்திருப்
பார்கள்.

துமரன் பிள்ளைகளுக்கு நற்பழக்கத்தை
சொல்லிக் கொடுப்பதில் ஆறிப்பாக இருந்தான்.
பிள்ளைகள் வளர், வளர் நற்பழக்கம்பெறார்

க. கோகேஸ்வரி

வளர் வேண்டும் என்பதே அவனது விருப்பம்.
தெள்ள நம்பிக்கை, நெய்நீரை மதித்தல்,
ஏழைகளுக்கு உதவுதல், தீரமீக மனப்பான்மை,
மனிதாபிமானம், ஆசிய நற்குணங்கள் இன்று
மறந்துவிட்டு விடுகின்றன. மன்த வாழ்வுக்கு அவசிய
மான தீரமீக மனப்பான்மை இல்லாமலேயே பிள்ளை
களான ப இதுபத்தல் பத்ய வைக்க வேண்டும்.
அக் கொள்கையில் கவனம் செலுத்தாள் இருந்தான்
குரான்.

அயிலையும், நிரலணும் நறு பிள்ளைகளாக
என்றந்த வந்தார் கள். "கால் முகம் கழுவி
விட்டு கவாயி குளிப்பட்டு விட்டு பாடக் களைப்படி
யுங்கோ" தாயார்
சொன்னாதி
விளையாடி விட்டு
வந்த
பிள்ளைகளுக்கு
கூறி விட்டு
சமையல்
கட்டினள்
புறந்தாள்.

"ஆய்ய எங்க உண்டியல் கெடியில் நிரலி
விரும் இந்த நூயிற்றுக்கிழமை அப்பா வீட்டில்
நிற்கும்போது உடைக்கலாம். அப்பா நிற்பார்
தானே!" அதுதான் கேட்டான் அயிலை. நின்றஞ்ச
பிறகு உடைக்கலாம். இப்ப கதையாமல் படி
யுங்கோ என்று சொன்ன பரஸ்வதி வேலையில்
முழுகி விட்டாள். அகிலி உண்டியலை உடைச்ச
பிறகு நீ காசை என்ன செய்யப் போகிறாய்?
நிலைன் கேட்டாள்.

தொடர்ச்சி 18ம் பக்கம்

கைவசித்தாந்தம் பயில்வோம்

சிவப்பிரகாசம்

மத்தியில் ஆ. நடராசன்

முற்பிறப்பில் சரியை யிரிவை யோகந்த
 னாய்ப் தவங்களைச் செய்த காரணத்தால்,
 ஆன்மாவைத் திருவினை ஒன்றும் சத்திந் பாதமும்
 பொருத்த, பாசத்தைக் கெடுத்து ஞானப்புகழ்க்
 கொடுப்பது ஆன்மாவியல்லை (உணர்த்துவ). அத
 னால் ஆன்மா கருவிகள் சுடமெனவும் தான்
 அவற்றின் கோளான சித்தும் பொருளெனவும்
 அறிந்து கருவிகளால் மயங்காது அவற்றை
 விட்டு நீங்கி நிற்கும். அதன்பின் புகழ்வாங்களைச்
 சார்ந்து நின்ற ஆன்மா அவற்றை விட்டு நீங்கி
 சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்கும்.
 இதைக் கற்பிப்பிடுவதற்காக மூலவர் சட்டிய
 தவத்தினாலே இறைபருள் உருவாய் வந்து கூட்
 டிக்கும் இவற்றை சக்கிக்குரைமடல் கருகுமாறே
 வணர்.

இதனால், சிவஞானமே குருவடிவாசி வந்து
 ஆன்மாக்களை ஆட்பொள்ளும் என்னும் ஞான
 வாயமை கூறப்படுவது.

பன்னிதங் கவரும் தொன்மைப் புகழ் சொலிபும் பன்மை
 மன்னிலங் கிபலிபும் தந்த வளரொளி போல வையம்
 தன்னகம் பயிலும் நற்சிறு சடங்கனின் தன்மை தாவா
 நன்னகம் பெறுந் ணந்த ஞானமே ஞான மென்ற. 10

இ-ள்: பல நிறும் கவரும் தொன்மை புகழ் நிடு
 ஒளியும் - பல நிறங்களையும் கவருமின்றி
 பவர்ப்பு பளிங்குக்கு யிலுந்த பிரகாசத்தையும்,
 பன்மை மனி இவங்கு இயல்பும் தந்து அ தன்மை
 தாவா வளர் ஒளி போல - பல நிறங்களுமென்ற
 பொருத்தி விளங்குகின்ற இயல்பைக் கூடி
 அவற்றின் இயல்பைத் தான் பொருந்தாத யிலுந்த
 பிரகாசத்தையுடைய ஆர்ப்பனைப் போல, வையம்
 தன் அகம் பயிலும் நல் சித் தாக்கனின் தன்மை
 தாவா - முறியிடத்துப் பொருந்திக் கரியப்பறும்

நலை சித்தும் அசித்தும் மூலப்பெற்றின் தன்மை
 யைப் பொருந்தாது. நல் நலம் பொரு திறைந்த
 ஞானமே ஞானமென்ற - ஆன்மாக்கள் பிறந்த
 முக்தியின்பத்தைப் பெறுமாறு வந்தார் நிறைந்து
 நிற்கும் சிவஞானமே உண்மை ஞானமென்ற
 பெரியோர் கூறவர் ஏறு.

இச்செய்யுளில் இடம்பெறும் உவமாவ
 ம உவமங்கள்

உவமமார்	உவமியைம்
சூரிய ஒளி	சிவஞானம்
பளிங்கு	ஆன்மா
நிறங்கள்	பாசம்

பளிங்கு சூரியஒளியின் உவமாரந்தால் தான்
 சார்ந்த பொருள்பனின் நிறங்களைத் தன்னியாயகம்
 மாடி நிற்கும். அதுபோலவே ஆன்மா திருவருளின்
 உபகாரத்தால் தான் சார்ந்த கருவிகளின் இயல்
 மையே தன்னியல்பாகக் மாடி நிற்கும்.

பளிங்கு தான் சார்ந்த பொருள்பனை விட்டு
 நீங்கிச் சூரிய ஒளியைச் சேர்ந்தபோது தன்னொளி
 விளங்கி நிற்கும். அதுபோல, ஆன்மா தான்
 சார்ந்த பொருட்களை (முக்தவாங்களை), விட்டு
 நீங்கி ஞானத்தைப் பெற்ற போது தற் பெருமர்
 விளங்கப் பெறும்.

பளிங்கு பல நிறங்களைப் பொருத்தி
 நிற்பதற்கும் தன்னொளி விளங்கி நிற்குதற்கும்
 எதுவாகியிருப்பது ஆன்மா ஒளிபேயாதும், அது
 போல ஆன்மா தத்தவங்களின் எண்ணொடய் நிற
 பதற்கும் தற்சொருபம் விளங்கப் பெறுவதற்கும்
 எதுவாயிருப்பது சிவஞானமையாதும்.

இ-ள்: தார்ப்பும் இவ்வொளியால் தக்கநிறும் கவறறார்
 கவறறார் தவ்வொ கவறர். 10
 வெவ்வொ முன் வறறறார் நிறிதி போல - தார்ப்பு ஆசிரியர், முன் ஊழிந் தார்ப்பு தவ்வொ கவறர் கிழ்வொ
 கவறறறார் - அந்நிறம் தார்ப்பு நிற்பதற்கு தக்க கவறறால் விட்டுக் கவறறார்.

பளிங்கு சிந்தந்த ஒளிவாய்ப்பு மல மீறல் மனையும் பெற்று விளங்கச் செய்யும் தூய ஒளி, பளிங்கின் தன்மையையோ வண்ணங்களின் தன்மையையோ பொருத்தாது அழியாமல் ஆழியாவைக் கருவிகளின் வண்ணமாய் நிழலும் தன்னி யல்பு விளங்கி நிற்கவுந் செய்புந் சிவஞானம். தத்துவங்களின் தன்மையையோ ஆழியாவின் தன்மையையோ தானி பொருத்தாது காம்பிரகம் மட்டுநிற்கும். இம் சிவஞானத்தையே அறிஞர்கள் "ஞானம்" என்ற பொல்லாந் குறிப்பிடுவர்.

ஒருவர் அடையக் கூடிய நன்மைகளை எல்லாவற்றிலுந் சிறந்த நன்மை முத்தியின்பறையாதால், அதை "நன்னமை" என்றார்.

மாயையா மாயை மாயா வநுமிரு விண்ணின் வாய்மை ஆய்வு ருயிரில் மேவும் மருளினில் இருளாய் நிழலும் மாயையா மாயை மாயா வநுமிரு விண்ணின் வாய்மை ஆய்வு ருயிரின் மேவும் மருளினில் ஒளிவாய் நிழலும். 71

இ-ள்: இரு விண்ணின் - நல்லிணை தீவிணை வாயல்: மருள் புனித்ய பாவங்கள் காரணமாக, மாய வரும் மாயா மாயையை வாபமம் ஆய அழியுமின் - ஒழியாது வருகின்ற சுத்த அசுத்த மாயா தத்துவங்களின் வண்ணமாய் நிழலும். அரிய உயிர்தத்திரிமே, மேவும் மருளினில் - பொருத்திய மயங்கத்தினால், இருளாய் நிழலும் - மருள் ஞானம் அறிவாய் மாயத்தாய் மருளத்தா நிழலும், மாயை மாயையை மாயா வரும் இருவிண்ணின் வாயமை ஆய - சுத்த மாயை அசுத்த மாயை ஒழியாது வரும் புனித்ய பாவங்கள் ஆகிய இவற்றின் உண்மையை நுணுகி அறிய. அழியுமின் மேவும் மருளினில் - அரிய உயிர்தத்திரி பொருத்திய அருள் சிவையல், ஒளியாய் நிழலும் - அந்த ஞானம் பிரகாசமாய் நிழலும் எ-து.

"ஞானம்" என்பது முத்திய செய்யுளிலிருந்து வருவிக்கப்பட்டது.

மாயை கண்மங்களைக் கூடி நின்று பொருள் களை அறியவிக்வும் ஆன்மா, அவற்றின் இயல்

மையும் தன்மையல்லமையும் சிவத்தின் இயல்மையும் மறிப்பாய் பது, அத்தக் காரணம் ஆணவமலம் ஆணவ அறிவை மறாத்தகலமும் ஆணவமலம் மறாத்திணை சிவஞானம் ஆணவத்தைத் தீவிரமாக தெளிவாகத் துயிரிடுவதற்குமாய் "மருளினில் இருளாய் நிழலும்" என்றார். மருள் - ஆணவமலம் மறாய்ப்பினால் ஏற்படும் அஞ்ஞானம். பொருள் இருளால் மறைக்கப்பட்டிருத்தல் காரணமாக, அறியப்படாது மறைந்து நின்றுளைய காரியம் நிகழும் இச் செய்வில் இருளாயிய காரணம், அறியமுடியாது மறைந்து நின்றுளைய காரியமாக உபகாரமாகக் கருப்பிடுதற்க்கின்றது. அண்ணல் இருளாய் நிழலும் என்பதற்கு "அறியப்படாததாய் மறைந்து நிழலும்" என்ப பொருள் கொள்ளப்படும்.

கண்மம் தோன்றியும் அழிந்தும் ஆற்றுகி பெருக்கும் போலத் தொடுத்த கருவிகளால் "மாயா வநுமிருவிணை என்பார்" மகக் கறிஞர் நல்விணை, தீவிணை என்றும் இருவிணைகளையும் அவற்றால் வரும் புண்ணிய பாவங்களினதார் தீன்ப துன்பங்களினதும் இயல்மை ஆராய்ந்தறிய, அனை பொன் விலங்கும் இறம்பு விலங்கும் போல ஆன்மாவைப் பந்தப்படுத்தியிற் சாத்தவ ருளையவை என்னும் எண்ணம் அறிவின் கண்ணினை தோன்றுதலாகிய இருவிணையென்பு உணராதும்.

இவ்வாறு இருவிணையென்பும் மறாய் மருள் பொருத்திய ஆன்மாவைப் சத்திந் பாதம் உண்டாதும் இதையே "ஆறாயின் மேவும் அருள்" என்றார்.

சத்தி - திருவருட் சத்தி நாயதம் - பதிதல்

இச் சத்திந்பாதம்மருள் ஞானம் விளங்கித் தேன்றும் என்பதைக் கூறியிருத்தற்காக "அருளினில் ஒளியாய் நிழலும்" என்றார்.

தேசுரு மவுரும் ஆண்ம தெரிசனம் ஆண்ம சுத்தி ஆசின ஆண்ம லாபம் ஆகமுன் றாகும் மூன்றும் மரம தகல ஞானம் மூற்றலான் பனிவய நீத்தல் ச்சிவீந யத்த முத்தல் ஞாய்வு றடங்கு மன்றி. 71

இ-ள்: தேச உற மருவும் ஆன்ம தெரிசனம் ஆன்ம சுத்தி ஆக இவை ஆன்ம லாபம் ஆக முன் நாகும். ஆன்மா ஞானத்தை அடைதலினால் வரும் பயன் ஒளிசுகப் பொருந்திய ஆன்ம பரிசனம் ஆன்ம சுத்தி குற்றமற்ற ஆன்மலாபம் என முன்றாகும். முன்றார் - அந்த மூன்றும். பாசம், அது அகல ஞானம் பற்றல் - பாச நீங்கப் பர ஞானத்தைத் தரிசித்தல், தான் பணிவை நீத்தல் - அந்த ஞானப்போடு கூடித் தன் செயலை விடுத்தல். ஏயில் பெய்தது அமுந்தில் குற்றமற்ற நேயத்தடித்தில், யாவும் இவற்று அடங்கும் -

என்று சொல்லப்படும் இவற்றின் அடங்கும் ஒரு பாசம் விட்டு நீங்கப் பர ஞானத்தைத் தரிசித்தல் ஆன்மபரிசனம் எனவும் ஞானத்தைக் கடித் தன் செயலை விடுத்தல் ஆன்ம சுத்திபெய்வும் ஞானத்தாலே சுவத்தை அடைந்து ஏயில் அமுந்ததல் ஆன்ம லாபம் எனவுந் சொல்லப்படும். தான் பணிவை நீத்தல் என்பதற்கு, இச்சா ஞானப்பரிபாயகளை விடுத்தல் எனப் பொருள் பெறுவாயுமுண்டு.

மிகுதி அத்தக இவற்றின் பொருள்

15ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நமஸா! எனக்கு நல்ல ஒரு கிரிக்கட் பற் ளாங்க விருப்பம். ஆதுதான் எப்ப உ ண்டியல் உ னைக்கலாம் என்று பார்த்தும் யோசனா இருக்க ினேன். அசிலன் தனது மனதில் இருந்து ஆவாய்ப்பு வெளிப்பாடாகக் கூறினான்.

நமஸா நீ என்ன செய்யப் பெயிராய்? தன் களைப் போலவே நிமல லும் சொன்னார் போகிறான் என்று அசிலன் எண்ணினான்.

அசிலா! உனக்குத் தெரியுமா? வாசு டியரிஸல் நூ ந்த சண்டை யிலல் கன பிள்ளை களுக்கே தாய், தகப்பன் இறந்து போனாரகளாம். சில பிள்ளைகளுக்கு தகப்பன் இல்லையாம். சிலருக்கு தாய் இல்லை யார் அப்ப அந்தப் பிள்ளைகள் எங்கை இருக்க ினார்? குழாயடைந்த அசிலன் குறிக்கிட நிசு கோர்வன்.

அந்தப் பிள்ளைகள் அழகானவர்களாக ஆச சீரமங்களில் இருந்தேனம்.

பச்சத்து விட்டு மாமாவும், அப்பாவும் கதைக்கக்க நாள் கேட்டனான். நிமலன் சொன்னான்.

அந்தப் பிள்ளையையேனான் பாசிக்கக்க நாள் கள் அந்தவா சாலிகள். எங்களுக்கு விருப்பமான பொருள் எல்லாம் விடைக்குடி. அம்மவன் அவ்வவக் கள் மகிழ்வு. பாசங்கள் தானே! தகலன் உண்மையான அம்மவர்பு ள் சொன்னான்.

ஒண்டு செய்வம் நிமலா எங்கட உண்டியல் கானை அவையனுக்கு கொடுப்பம். அவை விடுப்ப யாவை, வாங்கிடும்.

யாழார் அப்பாத்தான் போசத்தேன் ரெண்டு பெற்று காலையம் சேர்த்து குடுவார் அந்தப் பிள்ளைகள் சந்தோஷப்படுவினம் நிமலன் மகிழ்வோடு கூறினான்.

சரி எங்கட முடிவை அம்மவக்கு சொல்லுவம் என்று இருவரும் தாயை நோக்கி ஓடினார்கள்.

தன் சொல்லங்கள் இருவரும் ஒரு மனமாகச் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்ட பெற்ற மனம் புரிந்தது.

அருந்த செய்ய விருந்தி "என்ற ஏளனப்பாடி சொன்னதை தம் பிள்ளைகள் பின்பற்றுவதையிட்டு பெற்றோர் மனமயிடுந்தார்கள்.

விதிகளும் சட்டங்களும் மனதேனை மாற்றுகளும்
 திருவிளக்கு தூய்மை அழகு
 396
 நமஸா! திருவிளக்கு தூய்மை அழகு. நமஸா! திருவிளக்கு தூய்மை அழகு. நமஸா! திருவிளக்கு தூய்மை அழகு.
 திருவிளக்கு தூய்மை அழகு.

செல்வம்

ஸ்ரீமதீ ஆறாமுல நாவலர்

செல்வமாவது திரத்தனம். பொன், வெள்ளி, நெல் முதலியன. தருமத்துக்கும், இன்பத்துக்கும் துணைக் காரணம் செல்வம். திருப்பதியன்றே மாணிக்கவாசக கவாயிகள் "முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொன்னான் முடியும்" என்றும், "வறியா ரிருமை யறியார்" என்றும் திரும்கமோவையாரில் அநளீச் செய்தார்.

அழியாப் பொருளாகிய கல்விசையாம் கல்வித் தேர்ச்சிக்கு உரிய புத்தகங்களையும் கொள்வது தற்கும், பரி முதல்பலவகளிளாள் அழுத்திது மவலையற்றிருந்து கல்வி கற்றற்கும், கற்ற கல் விமைய அழகு செய்து தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத்தும் உருவி செல்வமே. கல்வி யுடையவரும் வறியவராயின், பரி ரோயினாலும் திராக் கவலை மீனாலும், வருந்தி, நாம் முள் கற்ற கல்விசையும் யாருடையிருள். வறியவர் மெய்நூற் பொருளைத் தெளிய அறிந்து பொதித்தாராயினும், "நாம் இய" செல்வம் வீரும்பிக் கேட்போமாயின் பண்டமொட ப்பினைம் இய" முறையை முடித்தல் வேண்டுமே" என்ற பாய்ந்து யாவரும் கேளா தொடுவர். ஆதலின் இய வாய்ச்சொல் பயலில் செல்வமாய் முடிபார்.

பெண் பிள்ளைதவர், ஏறணைத் துன்ப மென்றி ளாள் மாத்திரமா, அத்தகையர் ஞானமாகச் செல்வரீ லி டி வாயிலை நோக்கிச் செல்லுதல் றும்புறும், அவரைக் காணாத் துன்புறும், கண் மலும் அலர் மருத்தபோது உண்டாகும் துன்பும், மறுத விடத்தும் அவர் கொடுத்ததை வாங்குதற் துன்பமும் அபலமை மென்றி வந்து போய்விடுதலுக்கு வேண்டுகண்பவைகள், கட்டுநெற்றிபுறும் முதலிய பல துன்பங்களாலும் நாடு றும் வருந்துவர்.

என்கை நன்மையார் மல வாய் பரிதும், பொரு ளிலிடைபவையை அருளுடைய தாயி தற்கதை, மனைவி, கைத்துவர், முதலாயினவரும் அவமதிப் பார். ஒரு நன்மையும் இலகைபவராயினும் பொருளு டையவரை அவர் பகைவரும் நன்கு மதிப்பர்.

வறியவரிடத்தே தாம் கொள்வதில்லமை யன்றிக் கொடுப்பதன்மீதானும் உடைமையால், அது இறாக்கிச் சந்தந்தார் பாவரும் கைவிடுவர்.

கல்வியும், தருமமும் இன்பமும், சீர்த்தமும், மனிதருள்ளே பெருமையும், உறவும், நினைத்து முடிந்தலும் வேன்றியுமாகிய எல்லாம் செல்வ முடையவர்க்கே உடையு. செல்வ பில்லாதவர் உடையத்திலே துன்பமெய்வார். ஆதலினால், பாளரும் செல்வத்தை இடைபறா முயற்சியோடு வறியதில் சம்பாதித்தல் வேண்டும்.

பொருள் சம்பாதிக்கு நெற்களாகளாவன வித்தை கற்பித்தல், உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் நூல்களையும் உரைகளையுஞ் செய்து வெளிப் படுத்தல். வேளாண்மை, வானிகம், இராச சேவை, சிற்பம் முதலியவைகளாம். ஞானநூலை வேத ளத்தின் பொருட்டுக் கற்பிக்கலாகாது கற்பித்தவர் தரகத் தில் வீழ்ந்து வருந்துவர்.

பொருள் சம்பாதிக்காமலித்து, தருமநெறியாலே சம்பாதித்தல் வேண்டும். தருமநெறியால் வந்த பொருளே மற்றசெல்லிய பயன்கள் எல்லா வற்றையுங் கொடுக்கும். களவு, பொய்ச்சான்று சொல்லை, பொய் வழக்குப பேசல், பொய்ப்பத்தீரம் பிறப்பித்தல், விசுவாசகாதம், பரிதாபம் வாங்கல், கங்கங்கொடமை முதலிய பாவநெற்றியாலே பொருள் சம்பாதிக்கலாமாது பாவநெற்றியால் வந்த பொருள் முன் செய்த புன்மைப்படுதலும் கெடுதலும் இய்யமையிலே திராக் கதைசெய்யும், சந்ததி நாசத்தையும் இயல் துணைத்தையும், மறுமையிலே முகத் துன்பத்தையும், பிறவித் துன்பத்தையும் விளைவிக்கும்.

காலத்தொறும் சம்பாதிக்கப்படும் பொருளை நான்கு பாகமாகப் பங்கிது, அளவகளுள், இரண்டு பாகத்தைத் தமது அறவைத்துக்கு ஆக்கி, ஒரு

Water will flow from a well in the sand in proportion to the depth to which it is dug; and knowledge will flow from a man in proportion to his learning. 396

பாகத்தை ஆஸ்தியின் பொருள் சேர்த்து, வந்தி பிள்ளை ஒரு பாகத்தையும் மொண்டி தருமாக்கு செய்தல் வேண்டும். ஆஸ்தியின் பொருள் சேர்க்காது செலவிட்டவர் பின்பு வியாதியினாலேனார் கிருமயருவத்தினாலேனும் பொருள் சம்பாதிப்பதில் கிருணை இல்லாதபொழுது, பெண்பிள்ளைகளோடு வருத்தானாவர். அக்காலத்தில் பெண்பிள்ளைகளும் அளவர உபசரிப்பது மயலிடுவர்.

முதலில் செலவு சுருங்கினால், பெருந் ஒரு காலத்தும் நிவ்வாது. முதலில் செலவு சுருங்குகாதாயின், முதலும் செய்கவாயினார் செலவழித்தல் வேண்டும் எனினுக்கு முதலில் செலவு மிகுமொ, அவன் வாழ்க்கை உள்வது கோலத்தேவனார் மெய்யாயால் இல்லையாகிப் பின்பு அதிதேவாற்றும் இல்லையாகி விடுகிறது. வரவு செலவுக் கணக்கெல்லாம் அப்பொழுது அப்பொழுது சிந்தித் தவறாமல் எழுதிக்கொள்ளல் வேண்டும். மணக்கெழுதாமல் யாதொன்று செய்தவலாகாது. மாசுநீயெழும் வரவு செலவு இரண்டாக் கணக்குப் பார்வைபிட்டு முடித்தல் வேண்டும்.

சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளிலே, அழகானத்தின் பொருளும் தருமத்தின் பொருளும் செலவிட்ட தொழிய, வந்தி பிள்ளைக்கொண்டு, தக்க பிரயோசனத்தைத் தருதற்குரிய விவளபினர் தோடும் முதலியவை வாங்கல் வேண்டும். அல்லது முதல் பொருளுக்கும் வரவுகூடுங் குறைவுபடாத சட்டையும் தகுதியாகிய வளபினையே முன் சம்பாதித்ததைப் பெற்றுக்கொண்டு, வட்டிக் குடி பொருத்தல் வேண்டும். சுதானுடையவன் தம் மிடத்து வைத்த அலாய்க்கப்படு பொருளாகிய சட்டை, அவனுக்குக் கொடுக்கும்ளவும், கெடுதியும், முயலவார் மிகையுமும் பாணினையவார் உருமாற்றும் அடையாமற் காத்தல் வேண்டும். அந்த சட்டைத்தாம் அருபலித்தால் வட்டியில்லை. அநியாய வட்டியும், வட்டிக்கு வட்டியும் வாங்குதல் பெருந் கொடும் பாணம் பிராமணன் ஒரு காலத்தினும் வட்டி வாங்குதல் உபாது அழகுதல் காலத்தில் மாதிரம் வாங்கலாம்.

தந்தைய வழியாக வேறார், தாய் வழியாக வேறும், தாயினுடைய தந்தை முதலாளவர்களின் வழியாக வேறார் ஒரு பொருள் தாயம் எனப்படும்.

விதவை யாழித்தல், வேளாண்மை, வான்கம், சிற்பம், சேவை முதலிய தொழில்களாலும் யாசனத்தாலும் அடையப்பட்ட பொருள் உணவானபயும் இவ்வுடையப் பொருளைத் துறச்செய்யபடி தான் முதலாளவகவகாகச் செய்பலாம். பெண்ணின் பெருந் தந்தை முதலாளவர் மகாலே கொடுக்கப்பட்ட பொருள் சீதளம் எனப்படும். சீதளப் பொருளைக் கணவனேனும் தந்தையேனும் உடன் பிறந்தோரேனும் கொள்ளுதற்கும் கொடுத்தற்கும் உரியவல்லர்.

இப்பேய்ங்களிலே, பவனாகத் தொழில்கள் பெய்ய சீவனஞ் செய்க சத்தியான பவர்களுள், அளவ பொய்யாது சோமரேறிகளாய் இருந்து பொண்டு, அநேக நூணாபின்று பவர்க்கும் சென்று பாசித்தார், அநேக தாயப் பொருளைபே கொண்டும், அநேக தம் மனைவியருடைய சீதளப்பொருளைபே கொண்டும், அநேக தாவர சங்கமங்களாகிய தாயத்தையும் சீதளத்தையும் ஈடு வைத்தும், மீயிர்புத் பெய்தார் சீவனஞ் செய்யின்றார்கள். தாவரம் - அசைக்கப்படு பொருள், சங்கமம் - அசைக்கப்படு பொருள், அறிவுர் ஆணமையும் மாணமும் உடையவர்கள் இப்பயச் செய்வார்களோ, செய்வார்கள். கூழையாயினும் தமது தொழின் முயற்சியாலே கிடைத்தது அபிரகைய மாறல் பழங்கு நெய், பாயசம் வடை தயிர் முதலியவையெடு கடைய அன்னமேயாயினும், பாசனத்தினாலாகாது, பிறருடைய தொழின் முயற்சிபினாலாகாது, கிடைத்ததாயின் அது விஷமேயாதும், தொழின் முயற்சிகள் கவதேசத்திலே பலிக்காவிடின், இது தேவங்கரினாயினும் சென்று, தாம வந்துதீர் சம்பாதித்த சீவனஞ் செய்தலே அறிவும் அன்னமையும் யாவையும் உடையவருக்கு அழகு. இப்பேய்ங்களில் அநேக பவம் கவத்தும் கொண்டும், பாசத்தும் சீவனஞ் செய்கின்றார்கள். இவர்களுக்குப் பிணை கொடுப்பவர்கள், உண்மையை ஆராய்ந்தார்களாயின், தங்களைப் பார்த்தினும், அவர்களே செல்லமுன் பவர்கள் என்று அறிவார்கள். இவர்கள் நாட்டு வேடர் எனப்படுவார்கள். பொருள் வைத்துக் கொண்டு யாசித்துப் புசித்தவர்கள் நரகத் துன்பத்தை அனுபவித்து, முடிபுறங்கிலே மாடாகப் பிறந்து, அன்னம் போட வருங்கு உடையபவர்கள்.

புத்திரனும், தூட்டாய்வு - வேளாண்மை - வளபினையவர்கள்
 கட்டுக்கு - வேளாண்மை - சங்கமம் - வளபினையவர்கள்
 இவ்வயம் - முதலாளவகை - எந்தாளும் - ஊர் - நகரம் - இவ்வயம் - தலை - கையம் - அளவாளியிருக்கலும் - ஒருவர் - ஊர் - காலம் - வள - சீவனம் - தாயத்திற்கும் - மகி

சரம் ஒரு மென் மதுரப்பதம்

முருகவே பரமநாதன்

சரம், வாரம், அன்பு, தேசம், பாவம் காதல் என்ன ஒய்ய பொருள் உள்ள சொற்கள். நிகண்டு அகராதி, ஒரு பொருட் பல்சொல். பல்பொருள் ஒரு சொல் பற்றிய விளக்கம் தருவன. உரையாசிரியர்கள் இலக்கண இலக்கியங்கள், சாத்திரங்கள் புராணங்களுக்கு விளக்க உரை தந்துள்ளன. பெளராணிகருக்குப் பொருள் விரிதரும் நல்லெழுந்தல் உண்டு. இப்போ துரிதில் கலைக் களஞ்சியங்கள் வந்துள்ளன. தமிழறிவு, அறிமறுப்புக்குச் சொல்லாட்சி வேண்டும். தமிழிலே இலகு, பெளிவு, இளிமை நிறைய உண்டு. சம காலத்தில் இலகு தமிழையே எல்லாரும அறிந்துவர். எவிலும் பழைய நூலறிவு மிக முக்கியம். இலக்கணம் தமிழைப் பிராணியன்றி எழுத உதவியாய் இருக்கும். அன்பு என்றும் பொருள் தரும் சரம் என்ற சொல் எப்போதும், பத்தியோடும் முன் ஆண்டவனோடும் நெருக்கிய தொடர்பு உடையது. இந்த சரம் பரவையகம், மிருகங்கள் போன்ற பிராணிகள் இடமும் நிறைய உண்டு பகலும் சந்திரம், சூரியர் ஆகும், சிட்டுக் குருவியும் குஞ்சும், காடும் காக்கைக் குஞ்சும், குரங்கும் குட்டியும் இதற்கு இலக்கியமாக விளங்கக் காணலாம். மன்த இளம் அன்போடு இணைந்தது மனிதனைச் சமூகப் பிராணி, சுமுதாய் விவந்து, ஆறுறிவு விலங்கு என விஞ்ஞானம் வரணிக்கிறது. இந்த மனிதம் ஓர்நிவு குணங்கடால் யா - விலங்கு என்று நிலைக்குத் திரும்பி விடுகிறது என்று தான் அறிந்தார். இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலே மனித தேயம் பற்றிய பெரிதும் ப்ரவாயிக்கப்படுகிறது. மரண கலாசாரமும், எவ்முறை நாகரிகமும், உயிர் மயிந்து விட்ட நிலையில் உலகெங்கும் காணப்படுகிறது. இயற்கைவல்லாம் அன்பு வர்ப்பும் மொண்டு

பொவதும் முக்கிய காரணம் எல்லாம். இந்த சரம் என்ற சொல் ஒரு மென் மதுரப்பதம் எனச் சேக்கிழார் பேசுகின்றார்.

இளையான்தடி மாறநாயனார் நிறைந்த புகழி மலை, அருளாளர், இவரைச் "சுந்தர" இளையான் குடியாரும் அடியார்க்கும் அடியென்" எனப் போற்றுகிறார். சிவனடியாளர்களுக்கே உரியவெய்யோடுத்துப் பி யாற்றியவர்களில் இவரும் ஒருவர். இவரையே "சுந்தர" சுவாமித்துவத்தைத் தெய்வச் சேக்கிழார் பாடும் திரம் இது.

ஆம் அன்பு புலனந்த ஐயந்தம் அன்பர் என்பிதர் தன்மையால் நேர வந்தவர் யாவராயினும் நித்தமாயிவ பத்திமுள் வு ஷ்டிதீர் னென்றி கைகள் குன்று நன்ற செம்புலத்து சரம் மென்மதுரப் தம்பரி வெய்த முன்னுரை செய்தின்

இளையான் குடியார நாயனார் புராணம் 3

இளையான் குடி மாறநாயனார் இறைவனது அன்பர்கள் என்ற தன்மையால் புதிதாக வந்தவர்கள் முன்பின் தெரியாதவர்கள் (நேர வந்தவர்) வரையாபிடுங்குபலும் தெருளினே எதிர்பொண்டு கைகுவித்து, வணங்கி நின்று எப்படி அழைத்து வந்தார்? என்பதற்கு விடையாக "செவிப்படுத்த சரம் மென் மதுரப்பதம் பரி வெய்த முன்னுரை செய்தின்" என்று சுருகிறது. பரம் அன்பு எனவே அவர்கள் முன் பின் பழக்கமில்லாதவர்கள் ஆனாலும் மாலையாக எலும்பை அணிந்த சிவ பெருமானின் அடியவர்கள் என்ற அடிப்படை பில் பரிவோடு அவர்களுடைய செவிகள் குளிரக் கவினாகப் போகி அளர்களை அழைத்து வந்து

How is it that any one can remain without learning, even until his death, whilst to the learned man every country is his own (country), and every town his own (town)?

உபசாரம் செய்தார் என்று தான் இப்பாடல்
 யோசிக்கிறது. அவரது தண்ணியான பேச்சை
 சரம் மென்மதுரப் பதம் பரி வெய்து" என்ற
 தொடரால் விளக்குகிறார் பெரியபுராண ஆசிரியர்.
 இதன் பொருள் என்ன. சரம் - அன்பு, மென் -
 மென்மையான, மெதுமையான, மதுரம் - இனிமை.
 வீர்த்திப்பு, பதம் - சொல், வார்த்தை, எனவே
 அன்பு குழைந்து மென்மையான இனிப்பு சொற்
 சுவாசவரகளை மயங்குதளிர்ச் செய்தார் என்றதான்
 பொருள் கொள்வதாம். விருந்தினனை அகமும்
 முகமும் மறை மயிற்சீர்ப்பாடு வரவேண்ட வேண்டும்
 என்பதுதான் வள்ளுவர் இலக்கணம் கூறியிருப்பார்.

**"மெய்ப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகத்திரிந்து
 மீடக்கக் குழையும் விருந்து"**

திருக்குறள் - 90

(அனிச்சம் ஒருபு - மணந்தால் யாரும்,
 விருந்தினரை முகம் வேறுபாடு நாக்கினால்
 வாடுவர்)

இதற்குப் பரிமேலழகர் - சேர்மைக்கட்
 கண்டுநீ இன்றுமுகம், அது பற்றி நன்னிய வழி
 தின் சொல்லும், அது பற்றி உடன்பட்ட வழி நன்
 னாற்றலுமென விருந்தேயுபுறார்க்கு இன்றிய
 மையாத முன்றலன் முதுவாய் தின் முகமும்
 இவ்வழிப் வேபமைக் கண்டோ வார நீக்குதலின்,
 தீண்டிய வழியன்றி வளாத அணிச்சொழுவினும்
 விருந்தினர் மெல்லியர் என்பதாம் என விளக்கம்
 தந்துள்ளார்.

இன்சொல் என்பது என்ன என்பதற்கு
 வரைவிலக்கணம் தருவது போல வள்ளுவர் ஒரு
 குறள் தந்துள்ளார்.

**"இன்சொலால் சரம் அனைஇப் பற்றில்வாய்
 செய்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்"**

திருக்குறள் 91

இன்சொல் - இன்சொலாவன. சரம் இளை
 இ - ஹிஸ்யம் செய்பொருள் கண்டார் வாய்ச்சொல்
 - இன்ப்பாடு கலந்து வஞ்சனை இவ்வாய் இருக்
 கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார் வாயிற் பொற்கள்

இப்பாடலிலும் சரம் - அன்பு என்ற பொருளையே
 தருகின்றது.

படிபு - வஞ்சகம், சரம் - அன்பு, செய்பொருள்
 - அறம். துறியர், கண்டார் தெரிந்தவர்கள்
 எனவே அன்பு மையை வெளிப்படுத்துதல் சொல்
 இன்சொல் இங்கு மரக கலந்து சொல்லில் விடுபு மரது
 என்பதை நடைபயனார் எடுத்து ஆண்டிருக்கிறது.

**"கணைகடல் தண்ணீர்ப்பாடு கற்றறிந்தவர் கேண்மை
 நுனியில் கருத்து தின்றற்றை - நுனிநீங்கிக்
 தூரில் தின்றின தகைத்தன்றோ பண்பின
 சரம் வளர் தொடர்பு"** நடைபயன் 33

மதுரம் என்ற சொற் பிரயோகம் இனிமையைத்,
 தீத்திப்பைக் குறிக்கிறது. மனம், நா, சேவ் மது
 ரிக்கார் சம்பவங்கள் மனிதர்க்கு நிறைய வரும்.
 மென் மதரவாக்கால் விருந்தும் கவர் கழன் வலி
 மதுரவாக்கால் மகிழாதே என துளாவ உலகி
 ன்றமது மடுத்து உணர்த்தியுள்ளார் சரம் என்ற
 பதம் அவர் நாளிரும் தவழ்ந்தது காரிலா
 நெஞ்சுக்கிணர்ந்த உபசாரம் நிறைவு வந்ததுக்கு
 தேர் மன்பா ஓளவை வாய்து, இறைவனை வந்
 திப்பார் மதுரக்களையே எனப் பெற்றுகிறார் வாழ்
 ளும்கள் திருவாசகம் அந்த மணிவாசகமே
 "திருத்திப அன்பின் பெருநயவாய் பிள்ளை"யென
 அடைபாவம் காட்டினார் பட்டினத்தூர். மதுரநாடு
 கள் அன்பு, திருந்த அன்பு, ஆற்றல் மிகு அன்பு
 என்றெல்லாம் பாடினாரார் இடையறா அண்ணலிய
 இறைவனிடம் வேண்டினார்.

**"நடகத்தால் உண்ணியார் போலநடுத்த நான்நடுவே
 வீகத்தித புதுநிதிவான மிகப் பெரிதும் விவாகின்றென்
 ஆகச் சீமணிக்துன்றே இடையறா அன்பினக் கெள்
 உடகத்தித நின்றுநகத் தந்தருளெம் உடையானே"**

மதுச்சககர் 17

தொடர்பு அறாத, இவ் பரிநிலைநாத அன்பு
 இடையறா அன்பு இவ் விபரதண்ணைப் பிப்பென
 பிடுத்திதன் எங்கெழுதிருந்துவதனியே என இறை
 வனைக் கேட்பவரும் அன்றே, நீரை ஒரு பாகத்
 திரத்தில் இருந்து உற்றுநவதற்கும், எவ்வளவையே

நினைவிலக்கணம் தூரில் கற்றறிந்தவர் கேண்மை நுனிநீங்கிக்
 தூரில் தின்றின தகைத்தன்றோ பண்பின சரம் வளர் தொடர்பு
 290
 ஒரு பரிநிலை தூரில் கற்றறிந்தவர் கேண்மை நுனிநீங்கிக்
 தூரில் தின்றின தகைத்தன்றோ பண்பின சரம் வளர் தொடர்பு
 கண்ணாறு தூரில்

ஊற்றுவதற்கும் தொடர்ந்து ஓடுவதிலே வித்தியாசம் உண்டு. இதைச் சலதாரை, தைலதாரை என்பர். அறுநொழுக்குப் போல் அன்பு தொகுக்கையே இவை பரூ அன்பு என்பனம். பொய்யன்பு, பெய்யன்பு என்றும் இவையே மேல்கூறு. பொய்யன்பு மனத்தினுடிக் கொண்டு பரூ அன்பு என்பது மனத்தினுடிக் கொண்டு பொய்யன்பு மனத்தினுடிக் கொண்டு இத்த அன்பை சிவமென்று சொன்னவர் திருமூலர்.

"அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவதாருமறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தானும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அஃநந்திருந்தாரே"

திருமந்திரம் 257

அன்பாகிய திருவாய்நூல் இன்பமாகிய சிவனும் மணியும் ஒன்பதும் போல ஒன்றி அன்பாகிய திருவாய்நூல் இன்பமாகிய சிவனுக்கும் திருமணியாகும். இவ்வழியிலே அன்பே சிவம் இத்த உண்மையினை அருளால் அனைவரும் அறிந்தபின் தாம் இடையறாது திருவாய்நூலை வைக்கும் அன்பாகிய விஷயமே சிவமாய் விளைந்து இன்பமாகக் கனிந்து அந்த அன்புடையாரிடே என்றும் மூலையாத பேரின்ப அனுபவமாகும். பிறவிலா அன்பர் நின் அருட் பெய்க்கழலினைக் கீழ் மறுவிலாச் செல்வம் வந்து பெற்றார் என மணிவாசகர் கூறுவதும் இதனையே காண்கமால்மனப்பார் "இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டி (என்றார்). இன்ப அன்பு பின்னக் கிடக்கும் பான்மையை அடுத்த பாடலிலே கூறுகின்றார் திருமூலர்.

"பொன்னைக் கடந்திலங்கும் புலித்தோலினன்
யின்னிக் கிடந்து யின்றும் இளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த கடுபொடி யாடிக்குப்
யின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்புதானே"

திருமந்திரம் 258

பொன்னையும் வென்று விளங்கும் புலித்தோலை அதுமாக உடையவன், மின்னொளி யாய் விளங்கும் ஆழ்வாராகிய இளம்பிறையைச் சூடியவன் அப்பின்ப அன்புதான் பொருந்தி சிவனைச் சேர்ந்திருப்பதால் தேவர் முதலிய பதினெண் சுணங்களாலும் போற்றி வணங்கப் படுவார்பிர்ப்பு.

சிவன் வெண்ணிய அணிபவன். பவளமால் வரையின் நிலவெற்ப்பது போற் பரந்த நீர்மழை பச்சுடம்பில் திவன" எனப் பாடுகிறார் கடவுள் மருணியார். இதனாலே பொடியாய் என்று அழைக்கப்படும் சிவன் இடத்து என்னுடைய அளவிலாப் பேரன்பு - பிரிவின்றிக் கலப்பாகப் பின்னிக் கிடந்தது. என்பது இப்பாட்டின் கருத்தாகும். பின்னிக் கிடந்தது சேர்ந்திருந்தது.

இறைவனை அடைய விரும்பும் இருக்க வேண்டும். ஈரம் உடையவராய் அமைய வேண்டும். இந்த ஆர்வமும், ஈரமும் உள்ளவர் இறைவனைக் கண்டு திருவடிக்களைச் சேர்வர் அன்பிலார் பிறப்பிரும்பை அனுபவித்துத் துன்பமே காண்பர்.

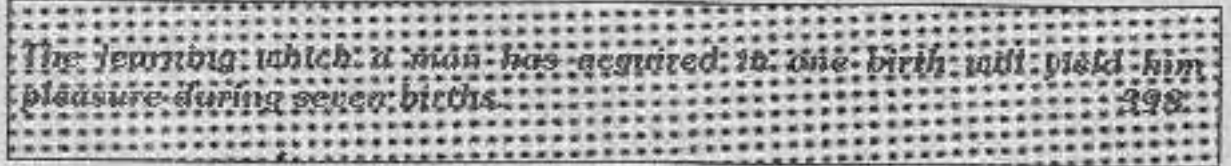
"ஆர்வம் உடையவர்காண்பர் அரளிதன்னை
ஈரம் உடையவர் காண்பர் இணையடி
பாரம் உடையவர் காண்பர் மனத்தனைக்
கோர நெருக்கொடு கோங்கு புக்காரே."

கோரம் - துன்பம், கோங்கு - ஒருநிபுறமாகச் சேக்கிறார் திருக்கூட்டச் சிறப்பைப் பாடும் கோடி அடிகள் பெருமை என்னாற் பேசமுடியாதது என்பிர்ப்பர்.

"ஆரம் கண்டுகை ஆடையுங் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணி அல தொன்றிலர்
ஈ அன்பினர் யாதும் குறைவிலர்
வீரம் எண்ணல் விளம்பும் தகையதே?"

ஈரம் - இரக்கம், அன்பு - ஈரஅன்பு - மனித அன்பு, பாரம் - பொறுப்பு கடமை

சைலாந்தம் என்ன சைவ அறிந்தவர் என்ன ஈரம் அன்பு - சிவம் இளம்பிறை தொடர்புடைய பக்தி அன்பு வாழ்வு என்ன சுமுதாய அன்பினால் இயங்குவது. இயங்குவிப்பது என்ன என்ற சிந்தனையின் அடிப்படை யிற் சைவத் திருமுறைகள் கூட்டும் அன்பின் முடிவு அனை திருவடிபென்பதை யார் பேதமற்ற அன்பே சிவம் அந்த அன்பே ஈரம் அது ஒரு மென் மதுர வாக்கு வர்த்தை என் பதைமும் மனதற் கொண்டு மானசீகமாக இல் லாமல் உண்மை வாழ்வு சைவமாய் அமையட்டும்.

ஞானசம்பந்தர் வடமொழியையும் தென்தமிழையும் சமமாக நேசித்தார்

சிவ. சண்முகவடிவேல்

அந்தணர் வேள்வியும் அருமறைத் துழனிபும் செந்தமிழ்க் கீதமுஞ் சீரினால் வளர்தரம் பந்தனை மெல்வீர னாளாரும் பயில்விடம் மந்தம்வந் துலவுசீர் மாயழ பாடியே.

என்பது திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரது சாய அருந்தமிழ், மூன்றாம் திருமுறையில் தோன்றுகது திருமொழியும் பெருமான் மேல் சிந்தனைகக் கருவிக் உருவானது.

திருவாய்மொழியில் இளந்தென்றல் காற்றுச் சென்றனவர அத்தலைத்தல் பந்து போன்ற மிருது வாவ விரங்குகளைபுடைய அழகாம்பிகையுடன் வர்சீரழம் போயவர் வழங்குகுனிபிடுபார். ஆங்கு செந்தண்மை புண்டு ஒழுக்கம் அந்தணர் பாகர் புரிவார்கள். வேத மந்திரங்களின் படி ஒலிபார செந்தமிழில் கீதங்களை இடைப்படிவளம் ஏறும் ஒலாயும் சீர்ப்போடு வளர்த்த வண்ணமாக உள்வயு என்பது அத்திதவரப் பொருள் எனலாம்.

அந்தணர் வேள்வி சீரினால் வளர்தர அருமறைத் துழனி சீரினால் வளர்தர. செந்தமிழ்க்கீதம் சீரினால் வளர்தர மாதர்ப் பிறைக் கவலிப்பாலும் மகலபாள மகனும் மழபாடியில் மலிந்தது உறையார்கள். இறைவன் இறைவி சாந்தவாழ்வரில் வேள்வியும் வேதமும் செந்தமிழும் ஏற்றித் துழனி இன்றிப் போற்றப்படும் திறன் இறம்புறையுடையது.

“வேதநெற் தழைத்தோங்க மிருகாவத் துறைவிளங்கப் பூதபரம் பரை பொலிய. சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர் புனிதவாய் மலர்ந்தமுதார் என கூருள்மொழிக் தேவநடைய திருவாகையும அத்தேவரப்பொருள் மெய்ப் பக்கிலிந்து.

“அந்தணர் குடிமுதல்வ ராசீனிமறை கைப் படுத்த சீலத்துக் கவுணியர் கோத்திரம் விளங்கச் செப்புநெற் வழிவந்தார் சீவபாத விருதயர். அவர் தம் பெருந் தவத்தால் பெற்று எடுத்த அரும் புலன்வ) அல்லலா அழகுண பாயிள்ளையார்.

தொண்ணூற்றாறு விதிசாசுத மறைபேயர் செய்பதக் தேவநெருநால் தாங்கியவர் புலவிப் பிள்ளையார் வழிபுழங்கின் மறைநான்குந் தத்தோ மென்று மந்திரங்கள் மொழிந்தவர்ப்புடைய யுய் வாகவார் பெருநின்று வேதநெற் புலி வந்த புண்ணியவார் மலிவரிந்து புலித் வேயம்.

“கருதியா மீடுமேந் பங்க மாவ பொலிவமை ளெடுத் தியம்புவார்”

மந்திரங்க ளானவெலா மருளிச் செய்து மற்றவற்றின் வைகிறாற் சடங்கின் வந்த சிந்தனையக் குறுமைந் தெளிய வெல்லாஞ் செயுமறையேர்க் கருளியவர் திருஞானசம்பந்தர்.

“கலைமறையேயர் கவுணியளர் தம்மை..... இறைஞ்சீத் தாமுன் வல்லமறை மேட்டையர் கீர்ந்து வாழ்ந்தார்”

என்று எல்லாம் எடுக்கும் மாக்கதை கவுணிய குல காதனை ஏத்துகின்றது.

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் மறைபேயர் குலத்தில் பிறந்தவர். வேதங்களை நலித உ ளர்ந்தவர். தாம் பாடிபுருளிய பதிகங்கள் தோறும் இரத்திப்பாகுத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்தணர் குலத்தையும் அருமறைபையும் தம்மோடு இணைத்துப் பாடிபுள்ளார். அவற்றுள் ஒருசில இவை:

“நாநூற்புப் பொழில் நண்ணிய கவுணியன், நான் மறை வல்ல ஞானசம்பந்தன் என்றார், “புகலிப் புரியா மறைநா சம்பந்தன் என்றும் அந்தணர் காழி அருமறை ஞானசம் பந்தன் என்றும், வேதத்தொலி பாணூர்புகு வேணுபுரந் தன்னைப் பாதத்தின்ன் மனம் வைத்தெழு பந்தன் என்றும், புகரன் ஞானசம் பந்தன் என்றும் காளற் காழி கவுணியன் ஞானசம் பந்தன் என்றும், மறைஞானசம்

காரை - மறைநா. 2. வள்ளி மலிக் கல்கு. காமுணர் அற்றம் தம். 300. அந்தணர் அறிஞர். சம்ப கவுணியர் தம் இறைநெருந். 2. கீத. மிக்கமும். இன்புறவளனை கண்டு. வேதநெறு. அந்தணர் அறிப்கணம். விருடுமே.

பந்தன் என்றும் கந்தனார் வழியுள் அணி
 ஞானசம் பந்தன் என்றும், நல்ல கேள்வி ஞான
 சம்பந்தன் என்றும், சந்தம் பரவு ஞான சம்பந்தன்
 என்றும் நல்லுயர் நான்மறை நாவீ வர்ப்பயிற்
 ஞானசம் பந்தன் என்றும், அங்கநீரம் மஹாகள்
 வல்ல அணிகொள்கம் பந்தன் என்றும், திருமா
 மஹாஞான சம்பந்தன் என்றும் அந்நமறை ஞான
 சம்பந்தன் என்றும் இவை யோல் இன்னும் பல
 சொற்றொடர் மகள் தம்மால் துதிப்பினீறார். அகவை
 திருஞான சம்பந்த ஞானநி நாயனார் நல்வேதத்தி
 லும் வல்லவர் என்பதைதான் நாள்தோறும்
 வேதத்தை நான்கால் நவீன்று ஒத்தபவர் என்பத
 யும் எஞ்ஞான்றும் எந்தது இயம்பா நிஞ்ஞான.

சிவபிரானைத் தேவதூதிக் வேதத்தைப்
 போற்றியபுயிபாலத் தாம் அந்நீசீ செங்கு தேவராத்
 துதிப்பையும் சொழிவார், வேணினார், அன்பு
 பாராட்டினார் என்பதற்கு அன்பு பாடிய திருக்கலாட்டி
 காப்புகளில் காணப்படும் அடைபாடையங்களில்
 சில இவை:

“ஞானசம் பந்தன் ஞானவெய்த திருநெறி
 யதமிழ் என்றும், “ஞானசம் பந்தன் தமிழ் என்றும்
 தமிழ்ஞானசம் பந்தன் துளங்கிறதமிழ் என்றும்
 ஞானதூயர் சம்பந்தன் நலங்கொய் மீழ் என்றும்,
 புகலித்தமிழ் ஞானமீதே பந்தன் குன்றாத் தமிழ்
 என்றும், தமிழ் வீரகன் என்றும் ஞானமீது சம்பந்
 தன் தாழ் மாலை என்றும் பந்தனுரை செந்தமிழ்
 கள் என்றும் இவை யோல்வன பிறவாற்றாறும்
 வேதத்தை நன்குணர்ந்து ஞான சம்பந்தர் தமிழ்
 மாலைவைப் போற்றும் திருள் போற்றற்கரியது.

இன்னும், செந்தமிழ் பரப்பறு திருப்புகலி என்
 புகளாலும் “ஆரியத்தொடு செந்தமிழ்ப் ஆறிகிலா
 கந்தகர்க் கெளியெனவேன்” என்று தேவராத் திலும்
 சட்டப்படுவதால் பத்தி இகைக்கியதிலும் செந்
 தமிழ்ப் பி வர்ப்பப்பட்டதனையும் செந்தமிழ்ப் புகள்
 அழிந்தவர் ஞான சம்பந்தர் என்பது நன்கு பெற்
 றாம்.

“கடிமொழிலின் நனைபிலங்கு வயற்காழித்
 தமிழ்ஞான சம்பந்தன்”, மஹாயிலங்கு தமிழ் வல்
 லார்” எனப் கறுமற்றால் வேதப்பொருள் தாவ்வி
 விளங்குவன ஞானசம்பந்தருடைய செந்தமிழ்
 மாலை. அதனால் நான்மறை நாவலன் நிறையிடுக்
 கின்துளை ஞானசம்பந்தன் என்று நயம்பட
 நவீல்வர்.

ஞான சம்பந்தர் நான்மறை நாவலனாக
 நடமாடியுள்ளதும் “ஞான சம்பந்தன் தமிழ்வல்லா
 ருபேணுத நாயமீ” எனப் படியருளுக்கின்றார்.
 வேதம் சொல்லும் ஞான சம்பந்தருடைய அடிகளை
 அல்ல, ஞான சம்பந்தருடைய தமிழ் வல்லவரு
 டைய பாதங்களைத் தொழுதல் தவமாகும் என்
 பார். வேதத்தை விடத் தமிழ்ப் சிறப்பு மெளவியு
 என்பது ஞானும் இன்கிபையால் தமிழ் பரப்பும்
 ஞான சம்பந்தருடைய உள்ளக் கிடங்கையாதும்.

திருஞான சம்பந்த ஞானநி நாயனார் வேதம்
 சொல்லுவதனால் அனை நம் பேற்றை பாண்டும்
 உணர்ந்த முன் வரவில்லை. ஆனால் தமிழ்
 வேதத்தைத் தாம் படிய தமிழ் வேதத்தைப்
 படிய மனாலும் பண்கொடு பாடக் கோ படினாலும்
 பெறும் பேற்றைப் பதிகம் தோறும் திருப்புகைக்
 காப்பில் செப்பத் கவரியதில்லை. அவற்றுள்
 ஒரு சில வருமாறு:

“திருநெறி யதமிழ் வல்லவர் தொல்வினை
 தீதலெளிதாயே.” “ஞானசம் பந்தன் தமிழ்ஞானை
 பற்றியென் றும்மீசை பாடிய பரப்பி பரமன் னடி
 செந்தது ஞாற்றியின் திக்துரை பாடொழி பாய்புக
 முளையிப் பொலிவாடி.” நான்மறை ஞானசம்
 பந்தன் சொன்ன பண்ணியல் பாடல்வல் லார்
 களிந்துப் பாடுநடு எண்பரி பாலகரே “ஞானசம்
 பந்தன் சொன்ன இன்புடையப் பண ல்கள் பத்தும்
 வல்லார் இனையவ ருத்தவி ருப்பார்தாமே”
 காழிநற்கர்க் கலைஞானசம் பந்தருடையிழ் பத்தும்
 யாழின்கிபை வல்லார்சொலைக் கேட்டாரை
 மெல்லாம் ஊழின்கலி விளைமொப்பிட
 வயர்வானடை வாயே” “ஞானசம் பந்தன்
 ஞானநெறிய் வாய்மொழி நலமீது பத்தும் பண்ணியர்
 பாகப் பத்தினா மாலே பாடிய மாறும் பயிலவல்
 லோர்கள் விண்ணவர் விமானம் கொடுவர ன்றி
 விபனுல காண்டுவீர் நிருப்பவர் தாயே” வயற்கழி
 நாதன் வேதியன் ஞான சம்பந்தன்வாய் நவீற்றிய
 தமிழ்மாலை ஆழித் திசை கற்றுலவ்வார் வொலக்
 கோடுகந் தவர் தம்மை வழி யாவினை
 மறுமைய்க்கும் இம்மைக்கும் வருத்தம்வந்
 தையாகவே.

நடுநிலை சாயாத ஞானசம்பந்தருடைய
 நாமொழியே ஆறிய வேதத்திலும் தமிழ் வேதத்தி
 னுடைய தனிச் சிறப்பை உணர்ந்துமாற்றை
 உய்த்து உணர்வாம்.

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

சைவபூஷணம் தமிழ் விளக்கம்

22. பரமகாமநூல்பாயர் உத்தமராயும் விளங்கும் ஈர் மகாபேஷராணவர் சிவதீக்ஷா சம்பவ்வரண வந்த சைவருக்கு சாலோக பூஷிணங்கொடுக்கிற அரியமாதம், சாமீப பதவியைக்கொடுக்கும் சிரியா பாதம், சாருபப்பதவியைக்கொடுக்கின்ற யோகமாதம், சாபுறிய முத்தியைக் கொடுக்கின்ற ஞான பாதம் என்னும் நான்கு பாதங்களையும் அழிவிக்கும் நிமித்தங்களாகவும், அறம், பொருள், தீயம், வீடு என்றும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் சித்தித்தம் பெருந்தும், அனைவரையும் காத்தும் பொருட்டும் ஏழுவித சிவதீக்ஷை, கர்ஷணாதிபிரதிஷ்டாந்தம், பிரயிஷ்டாதி, உத்தமவாந்தம், உத்தமவாதி, பிராயச்சித்தாந்தம் ஆகிய இத்தகச்சிரிபைகள் நடைபெறும்பொழுதும், காமிக முதலான இருபத்தெட்டுத் தின்பாகபங்களையும் அறுபதுபு சலோகங்களாகத் திருவுள்ளம் பறறிய ருவினார்.

அந்த வச்சைவர் யானெனில், பிராமணர் முதலான நான்கு வர்க்கங்களும் அந்த நால்விடத்தமிழ்ந்து அருலோமக்கிரமமாக வழ்பத்தியான (அ. தாவது பிராமணப் புருஷருக்கு சுத்ததிரியர் முதலிய முவலைப் பெண்களிடத்தம் கழிப்பிரிணுக்கு ஏனையருவரிடத்தும் வைக்கனுக்குச் சூத்திரப் பெண்ணிடத்தும் உருத்தியான அறுவரும் ஆகப்பதின மருமாம், இவர் தீயம் சிவாகமங்களைப் பரப்பதற்கு அறிமாரிபளாவார் என்க.

23. சிவதீக்ஷையினாலே பிரிஷ்டனாகயிருப்பினும், அந்தகைய சைவன் தன்னுள்ள சாதிக்கு ஒத்ததாயும் அந்தந்தவேபத்தாக்கு ஏற்றதாயும், அவ்வெசையாசாரங்களுடனே சம்பந்தமின்றிப் பூள்ள நல்ல சர்பாசாரத்தை அறுபுர்ப்பானாயின், அவனே உத்த சைவிக சைவனென்றாக.

24. வாக்யியங்களின் தாரதமியயாவது பெளட்கராமத்திலே கொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அ. தெவ்வானெனில், உலகத்திலே பாணஸ்யமானவருடைய வசைத்தின்னும் ஆப்தராயுள்ளார் வசணம் பிரிஷ்டம். அதனிலும் இந்திரனுடைய வசணம் பிரிஷ்டம் அதனிலும் பிரமாயின் வசனமும், அதனிலும் விஷ்ணுவின் வசனமும் அதனிலும் நந்தன் வசனமும், அதனிலும் மகேசுவரனுடைய வசனமும், அதனிலும் சதாசிணுடைய வசனமும் பிரிஷ்டம் பெற்று இவ்வாறு வசனதாரமிய முகனாகுறப் பெற்றிருக்கின்றதென்க.

25. சிவாகம வல்லவரான சைவாசிரியர்கள் விஷயங்களுக்கு விசேஷதீக்ஷாசமயத்தினும், ஞான தீக்ஷாசமயத்தினும், உபதீகிக்கப்படும் விஷயங்கள், ஐந்தென்றும், ஆறு, எழு, எட்டு என்றும், பன்னிரெண்டென்றும் கொல்லப்படும். அவையெவைவெனில், கோத்திரம், சந்தானம், கோசரம், மடம், விருகடம் ஆக ஐந்தும், ஆகாம சேர்த்து ஆறும், நாமதீயாம் சேர்த்து ஏழும், மந்திரம் மேர்த்து எட்டுமாம் அவற்றுள் கோத்திரமாவது சைவகோத்திரம், சந்தானமாவது நந்திகேசுவர் சந்தானம், கோசரமாவது சிவன் என்னும் பொருள்; மடமாவது ஆயர்ந்த மடம், விருகடமாவது வடவிருகடம்; ஆகமமாவது காமிக முதலிய இருபத்தெட்டாகமங்கள்; நாமதீயாமாவது சிவநாம தேயம்; மந்திரியமாவது பஞ்சாக்கரம்; இவ்வாறு முன்னைய எட்டும் அடிக. பின்னைய பன்னிரண்டாவது, கோத்திரம், நாமதேயம், சந்தானம், மடம், விருகடம், வணம், குகை, ஸாசம், கோசரம், மந்திரம், நர்சனம், முகம் என்பனவாம். இவ்வாறு சூட்சும ஆகமத்தில் விரிளாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றதென்க. இந்தப் பரம்பரை வருமாறு ஸ்ரீமகாதேவர் எழுந்தருளிப்பிருக்கும் கைலாஸ மலையின் பக்கத்தில் அனைக மங்களும் அனைக இருபுகளும் அநேக திவ்ய விருகடங்களும் உண்டு. அவற்றுள், ஆயர்ந்தாகமடம் ஒன்று, அதற்கு ஆசிரியர், சனற்குமாரபகவான், அதற்கு

விருகடும் ததும்பம். பின்னர் புஷ்பயிரியும் ஒன்று. அழகு ஆசிரியர் சகனமகாமுனிவர். அதற்கு விருகடும் அந்தக் கனம். பின்னர் வேளையி மா ன் ஒன்று அதற்கு ஆசிரியர் சனாதன முனிவர். அதற்கு விருகடும் அந்த. பின்னர் ஆரண்படமும் ஒன்று, அதற்கு ஆசிரியர் சனாதன முனிவர். அதற்கு விருகடும் வடம். (ஆல்) இந்நான்கும் சைவமடமாகும். இவ்வாறு இந்த நான்கு யடங்களும் காரிகாமத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. (25, 26, 27, 28)

(காலோத்தராகமத்தில்)

சிவகுலம், சிவாகுலம், யோதி குலம், சாவித்திரிகுலம் எவையுமே நான்கு எண்கள். இம். அவற்றுள் சிவகுலம் சிவன். சிவகுலம் உண்மையது. சிவாகுலம் சத்தியினி. சிவகுலம் உண்டானது. சோதிகுலம் விந்தியினிடமிருந்து உண்டானது. சாவத்திரிகுலம் நாதத்தினிடமிருந்து உண்டானது. தீக்ஷாகாலத்தில் சிவன் முதலிய பொருள்களிடத்தில் மந்திரம் மயம் அடையும் திரமத்தில் நான்கு குலமும் உண்டாயின. பிராமணர் முதலிய நான்கு யாதிகளின் தீக்ஷம் முறையே இந்த நான்கு குலமும் அறியப்படும். சந்தகுலம் உண்டாகும் பொழுது பழையகுலம் முதலிய நான்கு கின்றன என்பது காலோத்தர ஆகமம்.

அமண்டமடம், யமிமுயிருகடும், அம்சயுகி, விந்தியாக, கிருதமால் விருகடக்காடு, பஞ்சாகுர மந்திரம், பரவதம், காலத்திரி கோத்திரம், அத்திரிமகாரிஷி, நந்திகேசரர் சந்தானம், சிவகோமரம் ஊர்த்துவமுகம், காலோத்தர ஆகமம், என்பது வைகோத்தரம் என்றும் உபாகமம். (25, 26, 27, 28)

29. பரமேசுர வாக்கிய சமுகமான சீவாகமங்களை ஒதுவித்தலினும், அபிமானத்தான சிர்வைகள் செய்வதிலும், பிராமணர் முதலிய நான்கு வகுப்புகளாகவுள்ளும் அந்தந்த வருணங்களுக்கு அனுதனமாக சீவாகமங்களிலே அறப்பட்ட அபிமான மந்திரங்களினாலே தீக்ஷை செய்வித்தலாகிய பரமேசுர வாக்கிய மந்திரமும், சிவப் பிராமணர்களுக்கு அபிமானத்தன்மை உண்டென்று சீவாகமங்களில் அறியப்படுகின்றன.
30. சிவப் பிராமணராகிய ஆதிசைவருக்கு சீவாகமமுறைப் படி தீக்ஷை முதலியன செய்து வைப்பதற்கு ஆசிரியத்துவம் உண்டென்று சகல மூலங்களிலும் உபாகமங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர் இன்னாத இடத்தில் சுடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகிய இவருக்கு தீக்ஷை முதலியன செய்து வைப்பதில் அதிகாரம் உண்டென்று சித்தாகமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாகமவாக்கியமாவது, (இதன் பொருள்) பிராமணரல்லாத, தீக்ஷையில் சுடித்திரியன் குருவாவன், சுடித்திரியன் இல்லாத இடத்தில் வைசியன் குருவாவன். வைசியனல்லாத இடத்தில் சூத்திரன் குருவாவன் என்க.
31. சிவப் பிராமணர்களாகிய ஆதிசைவர்கள் இருக்குமிடத்தில் சுடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகிய இவர்கள் தத்தம் வருணத்தினுள்ளார்ப்பது அபிமானமினாலே தீக்ஷை முதலியன செய்து வைப்பின், செய்தவரும் செய்யப் படுவாரும் ஆகிய இருவரும், யாவிலாகத்தை அடைந்து, அங்கு நிகழும் விசாரணை முடிவில் இரெளரவம் முதலிய நாகங்களை அடைவரென்றாக.
32. பிராமணர், சுடித்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தவர்களும், வைசியர்களிலும், நித்தியமாகிய ஆதிகாரத்த பூசையிலும், சுடித்திரிகளாகிய தனக்கு உசிதமான சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையிலும், காரியமாகிய யோமணர் விரத உத்தியாபனம், மந்திரசித்தி முதலியவற்றிலும், தாம் செய்து கொள்வதற்குப் பங்குச் செய்து வைப்பதற்கும் அபிமானமுடையவராவர். அபிமானம் அந்தந்தச்சாதியிலே உள்ள ஆசிரியர் அந்தந்தச்சாதியிலே யுள்ள சிவ்யருக்குச் செய்து வைப்பது முறைமையென்று சம்பிரதாயமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

33. பிராமணர் முதலான நான்கு வகுணத்தவருக்கும் தமையினர் ஆசிரியத்துவம் உண்டென்றும், இன்னொரு படியாக அநுலோமரான அறுபேருக்கும் ஆசிரியத்துவம் முண்டென்றும் இவ்வாறு சிந்திய விசுவம் என்னும் ஆசிரியர் மொல்லிபிரகாரிசிறந்து, அன்றியும், சிலசீடாகாரத்தினால் பிரதலோமரான அறுவருக்கும் தத்தம் சாதியிலுள்ளவரைக் குறித்து மந்திரமில்லாமல் ஆசிரியத்துவமுண்டென்றும் அவ்வாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அநுலோமர் அறுவர யார்களில், பிராமணருக்கு அப்திபிரயப் பெண்ணினிடத்திற் பிரந்த கவரணன் என்று ஒருவன் சொடப் பெண்ணினிடத்திற் பிரந்த ராவிரன் என்பெருவன். சூத்திரப் பெண்ணினிடத்திற் பிரந்த பாரணசுவன் என்பெருவன். ஆயப் பிராமணனுக்குப் பிரந்த பிள்ளைகள் மூன்று. சூத்திரியனுக்குச் சொடப் பெண்ணினிடத்திற் பிரந்த மந்திரமென்பெருவன், சூத்திரப் பெண்ணிடத்திற் பிரந்த உத்திரன் என்பெருவன். ஆய அப்திபிரயனுக்குப் பிரந்த பிள்ளைகள் இரண்டு, செட்டிக்குச் சூத்திரப் பெண்ணிடத்திற் பிரந்த ஆயுமன் என்பெருவன் ஆக அநுலோமமுறைபடிவெண்டு கொள்வ. ஆதலால், பிராமணயுக நான்கு வருணத்திலும் விளாகப் செய்பவரென்றும், மற்றவர்களுக்கும் அவ்வாறு தன் சாதியிலும் தனக்கு கிழப்பட்ட சாதியிலும் வீவாயம் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் அறிக.
34. வீவாயம் எட்டுவீதம் ஆகும். அவை வருமாறு: பிராமம், வதவம், பிராசாபத்தியம், ஆரிஷம், ஆசாரம், காந்தருவம், வையசம், இராகதம் என்பவையும். அவற்றுள், பிராமமாவது நல்லையாத்திரத்திற் பிரந்த அழகுள்ள ஒருவனை அவைபுத்தி வந்து அவனைபுத் தன்னுடைய புத்திரியையும் நன்றாக அலங்கரித்து புத்திரியை அளவனுக்குக் கொடுத்தல். வதவ விவாகமாவது, சிஷ்யமுக்கு புத் திரியைக் கொடுத்தல். பிராசாபத்திய விவாகமாவது, சிஷ்யரல்லையொருக்கு தர்பங்காரணமாக தன் புத்திரியைக் கொடுத்தல். ஆரிஷ வீவாகமாவது, இரண்டு பக்கத்தை வாங்கிக் கொண்டு தன் புத்திரியைக் கொடுத்தல். ஆசார விவாகமாவது அனைக திரயியங்களை வாங்கிக் கொண்டு தன் புத்திரியைக் கொடுத்தல். காந்தருவ விவாகமாவது, நாயகன், நாயகிகள் இருவரும் தாமே கூடிக்கலத்தல். வையச விவாகமாவது, நத்தினர் செய்கின்ற பெண்ணை அவளாறியா வண்ணம் கொண்டு போதல். இராகத விவாகமாவது அழும்படியாக படைக்காரராய்க் கொண்டு போதல். இவ்வாறு எட்டுவீத விவாகங்களும் அறிந்து கொள்வ.
35. வீத்து ஒன்றாயினும் நிலத்தில் வண்ணம், மென்மைகளால் பல்லி வேறுபடுத்தல் போலவும், மேகஜலம் ஒன்றாயினும் பூமியின் வேறுபாட்டால் ம வேறுபாட்டைப்படுத்தல் போலவும், திவ்யம், மந்திரம், உபநிதம் முதலியவன வெற்றுக் கொள்ளுபவர்களின் பத்திய வேறுபாட்டால் பலன்களில் தாரதமீயத்தைய அளக்கின்றன.

காலை மாலை கடவுள் வணக்கம்	முனிர்க்க வேண்டுவன
<p>நாளந்தி கோரின்று கண்கழித்த தெய்வத்தைத் தானறிய மாற்றாந் தொழுதெழுக அல்கந்தி நின்று தொழுதல் பழி.</p> <p>(பொ.ரை) சிறு காலைபின்கண் ஒரு கோலாயிவ பல்லவம் துதுக் கண்கழித்த தான் வணங்குந் தெய்வத்தைத் தானறியும் தொழியாவே தொழுக. மாலைப் பொழுதின் கண் தான் வணங்குந் தெய்வத்தை நின்று தொழுதல் மாற்றாந், இரந்து தொழுக.</p> <p style="text-align: right;">ஆசாரக்கோவை</p>	<p>தலைபுரைத்த எண்ணெயா வெண்ணெய்த் தீண்டார் பிரநுதித்த மாககணியுந் தீண்டார் செருப்புக குறைபெண்ணும் கொள்ளா ரிரந்து.</p> <p>(பொ.ரை) தலைபின் கண் தேய்த்த எண்ணெயால் யாதோர் உறுப்புந் திவ்யம், பிரநு உடுத்த அழக்காடையும் தீண்டார், பிரநு தொட்ட செருப்பும், பிரநு இரந்து தாக்குக் காரியமென்று வேண்டிக் கொள்ளியும் கொள்ளார்.</p> <p style="text-align: right;">ஆசாரக்கோவை</p>

தூய்மைப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் விருந்து

நாள்

ஆண்டு

01	17-07-2003	வியாழக்கிழமை	ஆடிப்பிறப்பு, தகடீனாயன புண்ணியகாலம், சங்கடஹர சதுர்த்தி வீரதம்
06	22-07-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	ஆடிச்செவ்வாய்
07	23-07-2003	புதன்கிழமை	கார்த்திகை வீரதம்
08	24-07-2003	வியாழக்கிழமை	முர்த்தியர் குருபூசை, புகழ்ச்சோழர் குருபூசை
10	26-07-2003	சனிக்கிழமை	சனிப் பிரதோஷ வீரதம்
11	27-07-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	சுற்றுலா குருபூசை
12	28-07-2003	திங்கட்கிழமை	ஆடி அமாவாசை வீரதம்
13	29-07-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	ஆடிப் பெவ்வாய்
16	01-08-2003	வெள்ளிக்கிழமை	நாகசதுர்த்தி வீரதம், ஆடிப்பூரம்
18	03-08-2003	ஞாயிற்றுக்கிழமை	ஷஷ்டி வீரதம்
19	04-08-2003	திங்கட்கிழமை	பெருமீழலைக் குறும்பர் குருபூசை
20	05-08-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் குருபூசை, சேமான் பெருமான் குருபூசை, ஆடிச்செவ்வாய்
22	07-08-2003	வியாழக்கிழமை	கலியர் குருபூசை, கோட்பலியர் குருபூசை
23	08-08-2003	வெள்ளிக்கிழமை	வரலட்சுமி வீரதம்
24	09-08-2003	சனிக்கிழமை	சனிப்பிரதோஷவீரதம்
26	11-08-2003	திங்கட்கிழமை	பூரணை வீரதம்
27	12-08-2003	செவ்வாய்க்கிழமை	ஆடிப் பெவ்வாய்
30	15-08-2003	வெள்ளிக்கிழமை	சங்கடஹர சதுர்த்தி வீரதம்

கடந்த ஐயாவது வருடம் வசவர்த்தி நடத்திய வசவர்த்தி சிறுகதைப் போட்டிக்குக்கடைத்த சிறுகதைகள் போட்டி நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு அமைப்பிவகை. கலை கல்வி மற்றும் சிறுகதைகள் பரிசுக்கும் தகுதி அற்றவன என்ற நடுவர்களின் தீர்மானம் அறிவிக்கிறோம்.

ஆசிரியர் குழு

சைவர்த்தி மாத இதழ்
பெறாவி விரும்பு

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்டிரேலிங் பவுண்ட் 10 அல்லது US\$ 15

சைவர்த்தியின் வார்ப்புறத்தில் எம்மன் பம்மணிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சக்தி அனுப்பவேண்டிய முகவரி

C. Navaneethakumar
No.30, Ramya Road, Colombo-04,
Sri Lanka.
T'Phone No: 580458

புத்தக விந்ற்பனை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

வெளிவந்துள்ளது.

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவண்ணம் பிளாஸ்டிக் கவருடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

- * விதியை வெல்வது எப்படி?
- * திருவருட்பயன் - மூலமும் உரையும் ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்:

சைவநீதி

195, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்ரிகங்கள், வீட்டுப்புசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா விக்ரிகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், சும்பக்குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியங்கள், இந்திய கலைத்திறம் படைத்த குத்துவிளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலைபாசி

23/1, விவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

சந்தா நேயர் கவனத்திற்கு

- * உரிய காலத்தில் சந்தாவைப் புதிப்பித்துக்கொள்ளவும்.
- * முகவரி மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு அறியத்தரவும்.
- * இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்காவிடின் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளவும். கிடைக்காத இதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.